Naslov — Address:
"NOVA DOBA"
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.
(Tel. Randolph 3889)

NOVA DOBA

(NEW ERA)

V času, ko je narava na višku svoje moči, ne pozabimo, da naša J. S. K. Jednota še ni dosegla svojega vrhunca!

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION.

Entered As Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3rd, 1870. — Acceptance for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917, authorized March 18th, 1925.

NO. 34. — ŠTEV. 34. CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, AUGUST 24TH, 1927. — SREDA, 24. AVGUSTA, 1927 VOLUME III. — LETNIK III.

VESTI IZ CLEVELANDA

Društvo št. 37 J. S. K. Jednote, ki je največje društvo te organizacije, praznovalo bo v nedeljo 4. septembra svojo 25-letnico s sijajnim banketom. Slavnosti se udeleži tudi sobrat Anton Zbašnik, glavni predsednik in sobrat Joseph Pishler, glavni tajnik J. S. K. Jednote.

♣

Društvo Krasni Raj, št. 160 S. N. ... bo v ...j letni ... prostorih ...r. Gorišeka. Vsi prijatelji domače zabave in razvedrila v prosti naravi so dobrodošli.

♣

S trimesečnega potovanja po Evropi se je pretečeni teden vrnil zopet domov v Cleveland znani slovenski zdravnik dr. F. J. Kern.

♣

Umrli so v Clevelandu: Anton Klemenčič, 45 let, doma od Planine na Notranjskem; Terezija Černi, 48 let, ogrska Slovenka; Kristina Novlan, rojena Prelogar, 23 let, doma v Clevelandu; Frank Žnidar, 32 let, doma iz vasi Polje, fara Vodice.

♣

V soboto, nedeljo in ponedeljek, to je 3., 4. in 5. septembra priredi velik semenj kulturnih društev v prostorih in na zemljišču Slovenskega Delavskega Doma.

—o—

MALO-VANZETTI DRAMA ZAKLJUČENA

V Charlestownu, Mass., sta bila v torek zjutraj, 23. avgusta malo po polnoči usmrčena Italijanska anarhista Sacco in Vanzetti, ki sta bila na smrt obsojena zaradi dvojnega roparskega umora pred sedmimi leti. Anarhista sta vedno trdila, da ista kriva zločina, katerega so bili obdolžili, ampak, da sta bila na smrt obsojena edino le radi tega, ker sta bila anarhista. Po svetu je milijone ljudi, ki so anarhisti, ki pa so bili vsi ljub temu prepričani, da Sacco in Vanzetti nista zakrivila zločina, zaradi katerega sta bila obsojena.

Zagovorniki so porabili vsa sredstva in sredstva, da se obsojenca moža reši električnega stola, izvršitev obsodbe je bila res večkrat preložena, končno pa je bil odvetnikom vseh legalnih pripomočkov zmanjkalo in obsojenca sta morala umreti. Šla sta v smrt brez strahu, zatrjujoča svojo nedolžnost. Mučna drama, ki se je vlekla sedem let in vznemirjala delavstvo celega sveta, je s tem zaključena.

—o—

Tak revež!

Dne 16. avgusta je umrl v Londonu ameriški mesarski magnat J. Ogden Armour. Listi so pisali prve dni po njegovi smrti, da je umrl skoro kot revež, ker je koncem svetovne vojne izgubil nad sto milijonov dolarjev. Zdaj se poroča, da je zapustil še nekako dvajset milijonov dolarjev. Kolektati bodo torej za stroške pogreba še ne treba.

Sedež za deteta.

Na trgu so se pojavili zložljivi stolčki za deteta. Tak stolček je možno pričvrstiti na navadni avtomobilski sedež poleg voznika. Stolček je tako narejen, da dete lahko gleda v beli svet, a ne more pasti iz istega ali počenjati drugih otročjih neumnosti.

—o—

Tak revež!

POVODENJ IN DIVJAČINA

Povodnji, ki so pretečno pomlad pustošile države Arkansas, Mississippi in Louisiana, so poleg druge škode povzročile tudi pogin mnogoštevilne divjačine. Neka plantaža blizu rek White in Mississippi obdana je bila krog in krog z visokim nasipom in na tisto farmo je, pregnana od povodnji, pribežala divjačina iz vse bližnje okolice. Ko so vode naraščale, se je na nekem kraju nasip podal, in voda je vdrla na plantažo. Nekaj divjačine je potonilo, petnajst srn pa se je umaknilo na najvišji rob nasipa, ki ga voda še ni dosegla. Lovski pazniki so s čolnov opazovali te srne kaj bodo napravile. Živali so kmalu prišle do prepričanja, da jim tam ne bo obstanka, spustile so se v vodo in pričele plavati proti suhi zemlji, to je proti višinam, katerih povodenj ni dosegla. Ta najbližja suha zemlja je bila oddaljena 20 milj, vendar so srne plavale v ravni in najkrajši črti do nje. Naprej je plavala stara srna kot vodnica, ostale pa v vrsti za njo. Tuintam se je vodnica ozrla, da vidi če plavajo tovaršice za njo. Kadar so se utrudile, splezale so na plavajoča debla, da so se nekoliko odpočile. V okrepčilo so tuintam prigrizovale drevesne mladike, ki so molele iz vode. Kadar je srna vodnica zapustila svoje počivališče na brunu in pričela zopet plavati proti bregu, so ji vse tovaršice verno sledile. Vsa čreda je srečno dosegla suho zemljo, kar so videli lovski pazniki, ki so živalim s čolnom sledili v primerni daljavi.

Vidre, podlasice in rakuni so se v splošnem znali spretno izogniti nevarnostim povodnji. Oposumi pa, dasi znajo dobro plezati po drevju, so v mnogih slučajih potonili.

Povodenj je uničila velike množine zajcev. Že v prvem štadiju povodnji, ko še niso bili vsi kraji poplavljeni, našlo se je ponekod polno mrtvih zajcev, kakor da bi jih bila pomorila kakšna epidemija. Tuintam so čepeli ti plahi dolgoušci na plavajočem dračju in brunih, kjer so teško dobili kaj jesti in so večkrat lakote poginili. Nekateri so zlezli visoko v goste vrbove veje, kjer so se preživljali z listjem in vrbovo skorjo. Seveda je marsikateri izginil v želodcih divjih mačk in roparskih živali.

V poplavljenem ozemlju so opazili nekaj črnih medvedov, katerim pa očevidno ni bilo nič hudega, kajti vodi so se znali umikati v vrhove dreves, in razne mrtve divjačine za hrano so imeli dovolj.

V začetku povodnji je bilo tuintam na nasipih videti tudi divje prešiče, ki so pa slabi plavači in so večinoma potonili, ako jih je voda popolnoma obkrožila. Veverice so trpele malo, ker na drevesih so našle dovolj živeža in vode jim tudi ni manjkalo. Divji purani, jerebice in prepelice so sicer odletele na suho zemljo, toda njih gnezda z jajci ali mladiči so bila uničena. Sodi se, da je povodenj uničila do 70% zajcev, 80% oposumov, 90% divjih prešičev in 50% jerebic in prepelic.

Čudovito pisana družba se je zbirala na nasipih in drugih višje ležečih krajih par dni potem ko je kalna voda začela prestopati polja in goščave. Srne, medvedi, potepajoči se psi, zajci, volkovi, kače, divje mačke, mule, goveja živina in ljudje beli in črni — vse je iskalo rešitve na višinah, katerih voda ni dosegla, da je bilo videti kot da je Noe izložil svojo barko.

LETALSKE VESTI

V torek 16. avgusta so se v Oaklandu, California, vzdignila v zrak štiri letala, namreč monoplan Woolaroc, monoplan Aloha, biplan Miss Doran in monoplan Golden Eagle, ter se spustila preko Pacifika. To so bili štiri tekmeci za najhitrejši nepretrgani polet med Oaklandom in Honolulu, Havaj, daljava 2,400 milj.

Drugi dan, to je 17. avgusta sta monoplana Woolaroc in Aloha srečno pristala na Wheeler letališču v Honolulu. Prvi je bil Woolaroc z letalcema Art Goebel in W. V. Davis, ki je preletel gori omenjeno daljavo v 26 urah in 17 minutah. Letalca sta deležna prve nagrade v znesku $25,000.

Monoplan Aloha je pristal v Honolulu v 28 urah in 16 minutah, ter si s tem prislužil drugo nagrado v znesku $10,000. Letalca v monoplanu Aloha sta bila Martin Jensen in Paul Schluter. Pilot Martin Jensen je po rodu Havajčan, zato je zavladalo na havajskem otočju veliko veselje vsled njegovega uspeha.

Biplan Miss Doran, katerega sta vodila letalca J. A. Pedlar in V. R. Knope, in na katerem je bila kot potnica Miss Mildred Doran, se je izgubil. Ista usoda je zadela monoplan Golden Eagle, katerega sta vodila letalca Jack Frost in Gordon Scott.

Letalska tekma je stala promoterje okoli četrt milijona dolarjev.

Poveljstvo ameriške zvezne mornarice je takoj odredilo, da se prične iskati izgubljene letalce in določilo v to svrho sedem rušilcev, dva nosilca letal in tri podmornice. Iskanju se je pridružilo večje število trgovskih ladij in letal.

Iskanju se je pridružil tudi letalski kapitan William P. Erwin, ki je iz svetovne vojne znan kot eden najboljših in najdrznejših ameriških letalcev. S svojega monoplana Spirit of Dallas je bil skoro 700 milj daleč nad morjem potom radio v zvezi s celino, naenkrat pa je bilo poročilo sredi stavka pretrgano, kar bi lahko značilo ,da sta se letalca ponesrečila ali pa, da se je pokvaril radio aparat.

Pogrešana so torej skupno tri letala in sedem oseb. Vse iskanje je bilo dozdaj brezuspešno.

Dne 14. avgusta sta se vzdignila v Nemčiji v zrak dva letala Junker tipa, in sicer Bremen in Europa za polet v Ameriko. Letalci pa niso imeli sreče. Eroplan Evropa se je moral nad Severnim morjem vrniti nazaj, ker je pričel motor nagajati; ko je pristal, si je polomil krila, vendar letalcema se ni nič zgodilo.

Eroplan Bremen je priletel nad Atlantik, pa je zapadno od Irske naletel na tako meglo in viharje, da se je moral vrniti in je srečno pristal v mestu Dessau. Prekooceanski polet je bil s tem odložen na nedoločen čas.

NENAVADNI POKLICI

Urad za ljudsko štetje ima v svojih rubrikah označenih 572 poklicev, izmed katerih navadno izbirajo mladi Američani svoja dela za življenje. Poleg teh poklicev, ki so kolikor toliko navadni in poznani, je na desettisoče drugih, nenavadnih in nevsakdanjih. Naravnost presenetljivo je, na koliko različnih načinov si ljudje življenje delajo.

Tako na primer živi v mestu New York ženska, katere edino delo je jemati smeti iz očes. Vsaki dan redno obišče gotove prostore trgovskega dela mesta in ob vetrovnih dneh ima nenavadno mnogo posla in zaslužka. V pobiranju smeti iz očes je ženska tako spretna in uspešna, da je enako dobrodošla revežem kot milijonarjem. Imenujejo jo Cinder Ella. V plačilo za svoje samaritansko delo vzame vsako svoto, ki jo pacijent ponudi, zato je navadno vsak plača po moči svojih financ.

Nekateri ljudje z dobro razvitim vonjem in okusom, služijo lep denar kot profesijonalni pokuševalci čaja. Po duhu in okusu spoznajo kakovost čaja. Drugi si delajo življenje z duhanjem kave in tretji z duhanjem prekajenih šunk v velikih klavnicah. kazume se, da si morajo ti ljudje vzeti počitnice, kadar imajo nahod.

Učenje jezikov je znana profesija, novo pa je, da ima neko večje ameriško mesto učitelja, ki uči govoriti papige. V dveh tednih baje nauči najbolj trdoglavo papigo gotovih besed kateregakoli jezika.

Neki nemški glasbenik poučuje v petju kanarčke.

Neka družina v New Yorku, obstoječa iz moža, žene in male deklice, nastopa v izložbenih oknih velikih trgovin z obleko. Vsi trije se oblačijo v moderne obleke sezone in se gibljejo v oknih tako, da mimoidoči ne vedo prav, da-li so videli v oknih žive ljudi ali mrtve modele.

Blizu Bostona ima neki podjetni Američan farmo, na kateri goji samo morske prešičke. Temnobarvne oddaja v trgovine, ki se bavijo s prodajo takih in podobnih domačih živalic, bele pa medicinskim institucijam v svrho eksperimentov. Farma se dobro obrestuje.

V Texasu je več farm, na katerih goje kače. Živali prodajajo cirkusom, zverinjakom in prekupčevalcem širom sveta. Strup se oddaja znanstvenim zavodom in celo za kačje kože je dober trg.

V Pennsylvaniji se neki mladi mož peča samo z nabiranjem glist. Zgodaj zjutraj ali pa ponoči gre "na lov", oborožen z lopato in svetilko. Gliste dobro proda biografičnim in zdravniškim zavodom, ki jih rabijo za razne eksperimente.

Polže smatrajo mnogi sladkosnedci za prvovrstno delikateso, toda do zadnjih let so polže importirali iz Francije, kjer je ta industrija precej razvita. Zdaj so se z rejo polžev pričeli baviti tudi nekateri Američani in si delajo lepe dohodke.

Neki mož v Seattle poda se vsako leto v Behringovo ožino, kjer pokupi od domačinov ščetine ubitih valrusov, katere potem proda finim kitajskim restavracijam v San Franciscu za zobotrebce.

SKRBI JAPONSKE VLADE

Ameriška vlada ima mnogo skrbi in neprilik s prohibicijo, kar smatrajo mnogi za neopravičeno poseganje vladnih organov v privatne zadeve posameznikov. Japonska vlada pa gre v nekaterih ozirih še dalje. Tako je nedavno izšel ukaz, ki določuje, kakšne obleke smejo nositi kopalci v javnih kopališčih. Odredba velja za oba spola in določa, da kopalci ne smejo nositi tesno se prilegajočih kopalnih oblek iz enega kosa, ampak dolge, ohlapne halje, ki zakrivajo telesne oblike prav do gležnjev.

Znano je, da hočejo črnogledi reformatorji tudi v tej deželi vpeljati podobno kopalno modo kot je v veljavi na Japonskem, toda take vrste postavodaja je večinoma omejena na tozadevne sklepe mestnih odborov raznih mest. Zvezna in državne vlade se dozdaj v take zadeve niso vtikale še, in posamezna mesta so v teh ozirih precej liberalna, druga pa zopet malo bolj puritanska.

Zanimivo pa je, da so vzroki za regulacijo kopalnih oblek v tej deželi popolnoma drugi kot na Japonskem. V kratkem povedano, je ta razlika v tem, da so ameriške vodne nimfe preveč lepe, japonske pa pregrde. Prve vzbujajo, po nazorih naših reformatorjev, preveč poželjenja, druge pa, po mislih japonske vlade, posmeh in pomilovanje. In tako se je zgodilo, da je bil na Japonskem izdan vladni ukaz, ki dovoljuje v javnih kopališčih le dolge, ohlapne kopalne obleke.

Japonske mladenke so v splošnem drobnih in nežnih udov, pa v svojih slikovitih, ohlapnih narodnih oblekah izgledajo kot pravi metuljčki. Če pa oblečejo tesno prilegajočo se kopalno obleko, pokažejo svetu svoje telesne nedostatke, namreč krive noge in notri obrnjena stopala. Večinoma vse japonske žene imajo te nedostatke in moški niso dosti boljši. Ako pride med kopajoče se Japonke tudi le srednje lepa evropska ali ameriška ženska, videti je med njimi kot boginja. Med tujci so torej vzbujali japonski kopalci in kopalke pomilovanje in morda prikrit posmeh. Japonski umetniki in fotografi so slikali in fotografirali japonske in ameriške, oziroma evropske kopalce v raznih javnih kopališčih, in prišli so do prepričanja, da se sinovi in hčere dežele cvetečih črešenj ne more jo meriti z ozirom na lepe telesne oblike s konkurenti obeh spolov iz Amerike in Evrope. Temu je sledila živa propaganda, da se naj v bodoče Japonci in Japonke v javnih kopališčih oblačijo v dolge in ohlapne kopalne obleke. Uspeh te propagande je bil precej dober, vendar ne splošen. Končno se je zganila sama cesarska vlada in ukazala rabiti kopalcem in kopalkam le dolge in ohlapne obleke, da s svojimi krivimi nogami in nerodnimi stopali ne bodo delali škandala in sramote svojemu narodu.

Iz tega vidimo, da bodo imeli reformatorji vedno dovolj dela na svetu. Zdaj so jim ponekod vodne nimfe prelepe drugod pa pregrde.

IZ NAŠIH KRAJEV ONSTRAN MORJA

Belokranjsko dijaštvo je v nedeljo, dne 21. avgusta slovesno proslavilo petdesetletnico našega največjega še sedaj živečega pesnika Otona Župančiča v njegovem rojstnem kraju na Vinici pri Črnomlju.

V Litiji je umrl posestnik in gostilničar Josip Mešek, star 79 let. Pokojnik je bil več let litijski župan in si je sploh za Litijo in ves okraj pridobil mnogo zaslug.

Dne 29. julija se je pripetil v Spodnjih Dupljah, občina Križe pri Kranju, radi nepazljivosti mučen dogodek, ki je domala zahteval dve človeški žrtvi. Na železniški progi se je brez vsakega nadzorstva igral 15-mesečni sinček posestnika Jožefa Černilca iz Spodnjih Dupelj. Bližal se je vlak iz Tržiča, ki prihaja tam mimo ob 10:15. V zadnjih trenutkih je pohitela na progo otrokova mati, ki se je nahajala na njivi v bližini železniške proge in šele v kritičnem času opazila, da se otrok igra na progi. Bil je skrajno opasen položaj, kajti vlak je dohitel mater in otroka in oba sta se naenkrat znašla že pod strojem.

Toda strojevodji g. Beliharju iz Pristave se je v poslednjem trenutku posrečilo, da je vlak močno zavrl in ustavil. Potnikom se je nato nudil nepričakovano zanimiv prizor: sinček Jožek je smehljaje zbežal izpod vlaka, mati pa je bila le malo poškodovana na prstih leve noge.

Iz Pišec se poroča:

Toča v naši vinorodni župniji sicer ni baš redka prikazen, ali takšnega neurja in takšne toče ,kakor v soboto, 23. julija, ob 10. ponoči, ni bilo od leta 1896, ko je takrat 23. avgusta razbila komaj restavrirane vinograde v takšni meri, da se je mošt cedil po vinogradih. Že 18. julija ponoči je prihrumela od severa debela kakor orehi in oklestila naše najboljše vinske predele in koruzo ponekod do 75%, drugod pa do 50%. Kar je tokrat ostalo, je uničila ponovna toča v soboto tako porazno, da stoji golo trsje; grozdje in listje, jabolka, slive, hruške — to je vse na tleh. Zbila je koruzo, zelje, fižol, buče, kumare, rono, tako temeljito, da je malone vse uničeno. Samo krompir v zemlji je bil varen pred njo.

Kredit rudarjem v Trbovljah ustavljen. V vseh revirjih so se pojavili lepaki, v katerih naznanjajo trgovci in obrtniki, da so sklenili s 15. t. m. ustaviti vsak kredit, kar so primorani storiti predvsem zategadelj, da gospodarsko ne propadejo. S tem stopa materijalni položaj rudarjev v odločilni štadij, ker je znano, da 70 odst. vsega delavstva ne zasluži toliko, da bi mogli preživljati svoje rodbine. Od teh je že sedaj 20 odst. oskrboval rudniški konsum in nekaj naravnega je, da denarja običajno niti videli niso, ker jim je ves zaslužek odtrgan za dolg za življenske potrebščine. Rudar zasluži s petčlansko družino, ker so praznovanja zelo pogosta, komaj okoli 700 Din mesečno. Od te vsote je treba odbiti razne odtegljaje v

(Dalje na 5. strani)

VSAK PO SVOJE

Prefrigani ponarejevalec čekov JSKJ, ki je osleparil rojake v več državah za znatne svote, se je vjel v past v deželi solnčnih rož, v našem idiličnem Kansasu. Rojaki v omenjeni državi so čitali v našem glasilu in drugih slovenskih listih opis njegove osebnosti in njegovih aktivnosti, pa so se obvarovali škode in ob enem izročili lopova roki pravice. Iz tega je razvidno, da je včasi le dobro čitati časopise.

Neki slovenski krojač v državi Ohio je omenjenemu sleparju šele pred par tedni dal lepo novo obleko in še nekaj desetakov dobrega ameriškega denarja na roko za ponarejen ček. Država Colorado, kamor je bil menda lopov najprej povabljen na "počitnice", ima za take "goste" krasno zidano in dobro zastraženo palačo v mestu Canon City. Gojenci tega zavoda dobe brezplačno tudi marogaste uniforme, zato bodo najbrže novo civilno obleko našega znanca podedovali molji. Možaka ni škoda če si malo oddahne za sivimi zidovi, škoda pa je njegove lepe nove obleke.

*

Iz Pariza je došlo poročilo, da je v Pnom-Penh, glavnem mestu Cambodije, ki je francoski protektorat v Indo-Kini, umrl kralj Sisowath. Stotine milijonov nas je, ki smo iz omenjenega poročila prvič posneli, da je na svetu kraljestvo Cambodia, da je glavno mesto istega Pnom-Penh in da je nekoč tam vladal kralj Sisowath.

*

Lepe Dunajčanke, ki so nekega nedeljskega popoldneva v modernih kopalnih oblekah paradirale skozi vas Ratze, blizu Dunaja, so bile napadene in grdo opraskane od domačih krasotic, ki so se bale, da jim pohujšajo vaške fante. Komentar k temu si lahko vsak sam napravi.

*

Kadar vas tiščijo nogavičje podveze, preskrbite si marelo. Mr. Robins, zvezni vremenski prerok v Omahi, Neb., trdi, da se v soparnem vremenu elastika nogavičjih podvez krči in s tem napoveduje mokro vreme.

*

Med mesti Buffalo v New Yorku in Fort Erie v Canadi je bil nedavno otvorjen nov most. Kaj pravite, ali ne bi bilo prijetno imeti kakšen "job" na canadski strani mosta v gorkih pasjih dneh, ali pa kadar človeka malo črviči v želodcu?

*

Feisal, po angleški milosti kralj Iraka, poletel je pred par dnevi z letalom iz Bagdada v Cairo, od tam pa v London. To kaže, da polagoma pojdejo vsi kralji "v luft".

*

V Rio de Janeiro, glavnem mestu Brazilije, je portugalski mornar Zedro s tako silo sunil pod nos nekega zobozdravnika, ki mu je izpulil zdrav zob mesto bolnega, da sta zletela v beli svet dva prej zdrava zobozdravnikova zoba. Ta Zedro je bil podobnih nazorov kot naš pesnik Aškerc, ko je zapisal: "Te udari kdo po licu levem, po desnem njega dvakrat ti . . ."

(Dalje na 5. strani)

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Cene oglasov po dogovoru

Naročnina za člane $0.72 letno; za nečlane $1.50, za inozemstvo $2.00

OFFICIAL ORGAN
of the
SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members $0.72 per year; non-members $1.50 per year

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:
NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Volume III. 83 NO. 34.

Pridobimo in obdržimo mladino!

V vsaki organizaciji je mlado članstvo najboljša garancija za bodočnost, v posebno veliki meri pa velja to za naše slovenske podporne organizacije. Te organizacije so bile ustanovljene v prvi vrsti za pomoč in podporo tisočerim slovenskim naseljencem, ki so prišli v tujo deželo iskat dela in kruha, in so bili v slučaju nesreče navezani na samopomoč, oziroma na pomoč svojih sorojakov. Potreba nas je združila v lastnih podpornih organizacijah, ker v podobne ameriške organizacije nismo mogli vstopati, največ vsled neznanja jezika. Poleg tega so bile naše lastne podporne organizacije prikrojene za naše lastne potrebe in razmere; tudi smo se čutili bolj domače v družbi svojih sorojakov. Res je, da so bile te naše organizacije početkoma le nekak eksperiment in je bila napravljna marsikaka napaka, katere smo morali pozneje popraviti in plačati. Nobenega dvoma pa ni, da bi bile te naše podporne organizacije dobro obstajale, napredovale in se širile, da ni bilo po vojni naseljevanje skoro popolnoma ustavljeno. Da je ostalo naseljevanje neomejeno kot pred vojno, prihajalo bi leto za letom v to deželo toliko število naseljencev našega rodu, ki bi bili prav tako potrebni domačih podpornih organizacij kot smo jih bili mi, da bi bila rast istih zagotovljena in samoumevna. Z drastično omejitvo naseljevanja pa je bil pritok naših naseljencev skoro ustavljen, in naše podporne organizacije so postale za rast in napredek odvisne večinoma od tu rojene slovenske mladine.

Nastal je nov problem, namreč kako pridobiti in obdržati našo mladino za naše organizacije. Tu rojeni slovenski mladini so sicer na razpolago mnogoštevilne ameriške podporne organizacije, vendar moremo še precej uspešno konkurirati z njimi, deloma vsled rodbinskih vezi, ki vežejo stariše in otroke, deloma vsled cene uprave naših podpornih organizacij. V tem se posebno odlikuje naša J. S. K. Jednota. Lep odstotek naše mladine se nahaja že v odraslih oddelkih naših podpornih organizacij in J. S. K. Jednota ima že precejšno število dobrih, zmožnih in agilnih društvenih uradnikov iz vrst naše tu rojene mladine. Dobro rezervo predstavlja naš mladinski oddelek, ki tvori lahek prehod v odraslega. Res je, da ne bomo pridobili vseh članov mladinskega oddelka za odrasli oddelek, gotovo pa je, da jih bomo pridobili precejšno število. Ko bo današnja mladina dosegla takozvano zrelo starost, znala bo ceniti ugodnosti, ki jih dajejo naše podporne organizacije in se jih bo držala. Prišla bo polagoma na vodilna mesta in bo spreminjala sistem organizacije, kakor bodo zahtevale potrebe. Imamo že nekatera društva, obstoječa iz tu rojene mladine, ki poslujejo v angleškem jeziku. Nedvomno se bodo ustanovila še druga, kjer so razmere za to ugodne. Nikakor pa ni potrebno, da bi preveč hiteli s "poangleženjem" organizacije. To bo prišlo samo on sebe, brez bolečin, ko bodo zahtevale potrebe in čas. Ne skušajmo prekoračiti mosta, dokler ne pridemo do njega. Velika večina članov naše organizacije je danes še bolj zmožna slovenščine kot angleščine, in tako bo ostalo najbrže še par desetletij. Problemov bodočnosti ne moremo reševati zdaj, zadostuje, da se pripravljamo nanje. Vsak član organizacije pa ve že danes, da lahko občuje z glavnim uradom ali z uredništvom in upravništvom uradnega glasila v slovenskem ali angleškem jeziku, kakor mu je pač lažje.

Ena naših najvažnejših nalog sedanjega časa je, da skušamo pridobiti kar največ naše mladine v mladinski in odrasli oddelek naše organizacije, in da ji posebno v odraslem oddelku pokažemo, da jo vpoštevamo in cenimo. Dajmo ji razumeti, da je naša mladina naravni dedič in bodoči upravitelj premoženja naše organizacije, in skušajmo naše seje in druge društvene funkcije uravnati tako, da se bodo tu rojeni člani čutili med nami domače in enakovredne. Kjer si mladina ustanovi svoja lastna društva, ne nasprotujmo ji, ampak skušajmo ji pomagati, kolikor mogoče.

In pred vsem, ne omalovažujmo sami sebe in svoj narod. Povejmo, če prava prilika nanese, kako se je mali slovenski narod ohranil stoletja, kljub turškim vojnim pohodom in vsestranskemu zatiranju sovražnih vlad in narodov. Opozorimo našo mladino na slovenske umetnike, pesnike in pisatelje in na lepoto slovenske pesmi. Opozorimo jo na poštenost, pridnost, varčnost in svobodoljublje slovenskega naroda in na uspehe, katere so nekateri njegovi sinovi dosegli tudi v tej deželi, na naše gospodarske in kulturne ustanove. Povejmo ji, da je slovenski narod samo veja velikega dvestomilijonskega slovanskega plemena, katerega doba šele pride in katerega glas se bo še slišal na svetu. Skrbimo, da bo naše obnašanje tako, da bo mladina ponosna na nas, ker ako nas bo spoštovala, bo ostala naša, bo vzdrževala naše gospodarske in kulturne ustanove in vodila naše podporne organizacije ko nas več ne bo.

PETINDVAJSETLETNICA DRUŠTVA SV. JANEZA KRSTNIKA, ŠT. 37 JSKJ V CLEVELANDU, O.

Dne 4. septembra 1927 bo praznovalo svoj srebrni jubilej največje društvo J. S. K. Jednote, nahajajoče se v največji slovenski naselbini te dežele, to je društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ v Clevelandu, O.

Ker je minulo dne 29. julija t. l. 25 let odkar je bilo društvo ustanovljeno, si je isto nadelo nalogo, da slovesno obhaja svoj srebrni jubilej. V ta namen si je društvo izbralo najbolj pripravni dan, namreč 4. september, to je nedeljo pred Delavskim praznikom.

Doba 25 let društvenega obstanka je že precej dolga, zato se nadejam, da bo marsikoga zanimalo, kakšna je bila zgodovina in napredek tega našega slavljenca.

Pred ustanovitvijo društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 J. S. K. J. so bila v Clevelandu samo štiri slovenska podporna društva. Velika izprememba je od takrat. Danes je tu takorekoč na znani St. Clair cesti nad 50 društev, ki spadajo k različnim Jednotam in Zvezam. Poleg tega imamo dosti samostojnih društev in klubov, ki so vsake vrste: dramatični, izobraževalni, pevski, politični, trgovski, bančni itd. To vse je tu na St. Clair Ave. Vzelo bi pa dobrega statistika precej lep čas, da bi napravil seznamek vseh slovenskih podpornih in drugih društev v velikem Clevelandu. Po mojem najboljšem znanju in prepričanju je vseh teh društev v Clevelandu do 150. Seveda, nekatera društva imajo mnogo članov, druga pa zopet bolj malo, toda vsako je na svoj način organizirano in obdržuje svoje seje ali zborovanja. Iz tega se lahko vidi, da je bilo mnogo zanimanja in govorjenja v naselbini pred 25 leti, ko se je izvedelo, da se snuje novo društvo. Možje-ustanovniki so vživali splošno spoštovanje med takratnimi naselniki, in so od vseh strani dobivali bodrila, da skličejo ustanovni shod.

Pri tozadevnih posvetovanjih je prišlo večkrat do kakšnega nesporazuma, posebno pa takrat, ko se je ukrepalo glede društvenega imena. Seveda, vsak organizator je želel vsiliti svojega patrona. Ko je nekdo predlagal, da bi se društvo imenovalo sv. Jurij, so vsi ostali temu oporekali, češ, da je Jurij grdo ime. Enemu navzočih se je to prerekanje zdelo premalenkostno, zato je zaklical: "Če je Jurij grd, je pa "šimel" lep," in debate je bilo konec za tisti večer.

Organizatorji John Brodnik, Frank Spelko, Andrej Kikelj, John Posh in Joseph Košak so imeli sestanke pri Andreju Kikeljnu, ki je imel takrat gostilno in najbolj pripraven prostor za to.

Na drugem sestanku je povedal Frank Spelko, da hoče sklicati ustanovni shod dne 29. julija. Vsi so bili zadovoljni in tudi radi imena so se pobotali, namreč, da se bo društvo imenovalo po sv. Janezu Krstniku, ker je skoro vsakemu drugemu Slovencu Janez ime.

In tako je bil na dan 29. julija 1902 sklican ustanovni shod. Shoda se je udeležilo 37 Slovencev, ki so bili pripravljeni stopiti v društvo. Takoj na tem shodu se je sklenilo, da se društvo priklopi Jugoslovanski Kat. Jednoti. Izvoljeni so bili tudi sledeči društveni uradniki:

John Posh (umrl) predsednik; Frank Špelko (umrl), podpredsednik; Joseph Košak, prvi tajnik; John Brodnik (umrl), drugi tajnik; Joseph Perko, blagajnik; Fort. Fifolt (umrl), Joseph Kranjc in A. Bajt, odborniki; Andrej Kikelj, Frank Milavec (umrl) in John Saje, računski pregledovalci.

Tako je bila položena prva podlaga društvu, ki je danes največje društvo J. S. K. Jednote. Šteje namreč danes v odraslem oddelku 490 članov in članic, v mladinskem oddelku pa 170. V naši sredi imamo samo še tri ustanovne člane in ti so: Andrej Kikelj, Frank Strojin in John Saje.

Vsak začetek je težak, posebno pa pri društvu. V začetku, to je dokler ni prišlo do centralizacije, je društvo samo izplačevalo bolniško podporo. Dasi so vedno novi člani pristopali v društvo, je bilo vedno toliko bolnikov, da si blagajna kar ni mogla opomoči. Društvo je prirejalo veselice in piknike in je bilo v začetku sploh zelo živahno. Potem en par let se je to opustilo, ker prireditve večkrat niso prinesle nikakega dobička. Dasi veselice niso bile vselej finančno uspešne (ena taka veselica je prinesla $2.85 čistega dobička za ves trud in delo!) imele so te prireditve velik moralen uspeh. Kmalu je društvo zaslovelo v Clevelandu in novi člani so trumoma pristopali.

Zadnjih par let je društvo zopet postalo zelo živahno, je aktivno za pridobivanje novih članov, prireja veselice itd. Društvo sv. Janeza Krstnika je tudi ustanovitelj enega najboljših mladih društev J. S. K. Jednote, namreč društva George Washington, št. 180 J. S. K. J., ki je bilo ustanovljeno letos meseca marca. Društvo je finančno in moralno pomagalo mlademu društvu na noge.

Društvo št. 37 JSKJ je že imelo tudi svoje težkoče za obstanek. Prišlo je leto 1908, ko so bili zelo hudi časi za društvo. Kakor znano, je vladala takrat v Ameriki splošna kriza. Člani niso delali, torej tudi asesmentov niso mogli plačevati. Društvo je zalagalo zanje, dokler je moglo, ko pa le ni bilo mogoče več, so napravili na Jednoto resolucijo, da bi se razpisal kar najnižji asesment. Društvena blagajna se je bila že tako zelo skrčila, da je bilo društvo prisiljeno odtrgati svojim članom od bolniške podpore, tako, da so dobivali bolniki mesto po $5.00 le po $3.75 tedensko. Seveda to ni trajalo dolgo. Ko so se časi izboljšali in so člani zopet delali, je zavladalo zadovoljstvo med članstvom.

Društvo si je tudi omislilo lepo zastavo, katera je bila blagoslovljena 10. septembra 1905, kakor so razmere takrat kazale. Boter in botra zastavi sta bila Anton Prijatelj in Marija Milavec.

Leta 1912 je društvo praznovalo desetletnico svojega obstanka, in je pri tej priliki priredilo veselico, katere se je udeležilo lepo število občinstva iz mesta in okolice. Leta 1917 je društvo praznovalo petnajstletnico in tudi takrat priredilo veselico, ki je dobro uspela. Nad vse sijajno pa smo praznovali dvajsetletnico društvenega obstanka dne 8. okt. 1922. Priredili smo velik banket za člane in družine članov, in povabili smo seveda tudi mladinski oddelek društva na banket. Imeli smo zabavo prve vrste. Udeležili so se skoro vsi društveni člani in članice, in udeležba je bila tako velika, da je bila ena najvecjih takratnih dvoran v naselbini premajhna, da bi se bilo moglo vsem navzočim dobro postreči. Dosedaj še ni imelo nobeno društvo v naselbini tako finega banketa in ki bi bil tako številno obiskan; nedvomno je ostal vsem udeležencem v lepem spominu.

Naše društvo je tudi ustanovni član in delničar podjetja Slovenski Narodni Dom v Clevelandu. Društvo je bilo od začetka pa do danes za uresničenje cilja, ki je bil dosežen leta 1923, ko je bila stavba pričeta, katera je bila 1. marca 1924 dovršena in izročena narodu. Društvo lastuje za $5,000.00 delnic S. N. Doma in je pripravljeno še naprej podpirati to narodno podjetje.

Tako je društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ rastlo in delovalo med rojaki v clevelandski naselbini. Zdaj teče že 26. leto odkar je bilo ustanovljeno. Marsikaterega člana in članico je že spremilo na zadnji poti in izkazalo odhajajočemu bratu ali sestri zadnjo čast s številno udeležbo in društveno zastavo. Marsikatero solzo je društvo otrlo zapuščeni vdovi in osirotelim otrokom, in marsikdaj je bilo rešilni angel, ki je otel siromaka bede in trpljenja.

In društvo se širi in dviga in procvita in z najlepšimi upi zre v prihodnost. Ljubeče zbira svoje člane in članice pod svoje okrilje, bodreč jih in tolažeč.

K zaključku kličem društvu sv. Janeza Krstnika, št. 37 J. S. K. Jednote: Napreduj, množi se in procvitaj! Vztrajaj v slogi in bratstvu na tej poti, po kateri si korakalo do sedaj in ostani v ponos naši dični Jugoslovanski Kat. Jednoti, kot njeno največje in najmočnejše društvo!

Frank Kačar.

IZ URADA GL. TAJNIKA

RAZPIS IZREDNEGA ASESMENTA V RAZREDU ZA $3.00 DNEVNE BOLNIŠKE PODPORE

Ker se primanjkljaj v razredu za $3.00 dnevne bolniške podpore vedno veča, je glavni odbor sklenil, da se razpiše izredni asesment po $3.00 na mesec in sicer za nedoločen čas; na vse člane ki so zavarovani v razredu za $3.00 dnevne bolniške podpore. Prvi izredni asesment se mora plačati v mesecu septembru.

Vsi člani, ki niso zavarovani v razredu za $3.00 dnevne bolniške podpore so izvzeti od izrednega asesmenta.

Z bratskim pozdravom,

JOSEPH PISHLER, gl. taj.

NE POZABITE NAGRAD!

Glavni odbor J. S. K. Jednote je na svoji letni seji meseca januarja določil za leto 1927 najagilnejšim društvom sledeče nagrade:

Prva nagrada, pisalni stroj.

Druga nagrada, žepna možka ura, pokrovi garantirani 20 let.

Tretja nagrada, zapestna ženska ura, pokrovi garantirani 20 let.

Četrta nagrada, usnjati potni kovček.

Peta nagrada, zlat prstan z jednotinim znakom.

Šesta nagrada, usnjati torba za knjige.

Sedma nagrada, zapestni gumbi z znakom jednote.

Osma nagrada, zlato pero (samopojnik) in svinčnik z znakom jednote.

Deveta nagrada, zlato pero (samopojnik) in svinčnik z znakom jednote.

Deseta nagrada, zlato pero (samopojnik) in svinčnik z znakom jednote.

Društva imajo še nad štiri mesece časa, da si priborijo katero omenjenih nagrad. Nekatera društva so že pridno na delu, a prepozno še ni za nobeno. Nagrade bodo pomenile častna odlikovanja za društva, ki si jih bodo prislužila.

Jugoslovanska Katol. Jednota

Ustanovljena l. 1898 — Inkorporirana l. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: ANTON ZBAŠNIK, 4905 Butler St., Pittsbugrh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, 1808 East 32nd St., Loraln, O.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minnesota.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Box 961, Ely, Minn.
Blagajnik neizplačanih smrtnin: JOHN MOVERN, 412—12th Ave., East Duluth, Minnesota.
Vrhovni zdravnik: Dr. JOS. V. GRAHEK, 303 American State Bank Bldg., 600 Grant Street at Sixth Ave., Pittaburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: MOHOR MLADICH, 1334 W. 18th St., Chicago, Ill.
1. nadzornik: FRANK ŠKRABEC, 2418 So. 12th St., Omaha, Neb.
2. nadzornik: JOSEPH A. MERTEL, Box 1107, Ely, Minn.

Porotni odbor:

Predsednik: ANTON KOCHEVAR, 1208 Berwind Ave., Pueblo, Colo.
1. porotnik: LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
2 porotnik: LOUIS RUDMAN, 1013 Hartley Rd., Cleveland, O.
3. porotnik: JOSEPH PLAUTZ, 432—7th St., Calumet, Mich.
4. porotnik: FRANK KAČAR, 1231 Addison Rd., Cleveland, O.

Jednotino uradno glasilo:
NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tikajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljatve naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniške spričevala naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročnina nečlanov in izprememba naslovov naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zglasi tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani in članicami.

Slepar v rokah oblasti.

Že parkrat je bilo v Novi Dobi poročano, da so oblasti v državi Kansas prijele ponarejevalca čekov, Franka Podbevška. Danes prinašamo tudi njegovo sliko v dveh pozah. Sliko je dobil glavni tajnik J. S. K. J. od Mr. J. M. Hyndmana, šerifa v Girardu, Kansas; isti je bilo priloženo pismo, ki se glasi v prevodu:

"Dragi gospod:-

Šerif Harry Schroder iz Leadville, Colo., je odšel z jetnikom od tu danes popoldne (12. avgusta). On ima v svoji posesti čeke kot jih vi rabite. Za vse nadaljne informacije se obrnite na Mr. Schroder-ja. Priloženo pošiljam sliko Franka Podbevšeka. Tega moža čuva. — S spoštovanjem J. M. Hyndman."

FRANK PODBEVŠEK

Kot je bilo že poročano je omenjeni Podbevšek nedavno pod imenom Louis Taučar menjal v Leadville, Colo. ček za $1,000. Malo prej je v Clevelandu in nekaterih bližnjih mestih menjal več ponarejenih čekov JSKJ v zneskih okoli $90.00. Nastopil je v vsakem kraju pod drugačnim imenom. V Kansasu se je izdajal za Johna Zupana, toda tam ni utegnil nikogar potegniti, ker so ga rojaki spoznali po opisu v Novi Dobi in drugih listih in ga nemudoma izročili roki pravice. Odpeljan je bil, kot je iz gori navedenega šerifovega pisma razvidno, v državo Colorado, kjer mu bodo najpreje izprašali vest.

Uredništvu je bilo sporočeno od nekega sobrata, da je Frank Podbevšek tisti ptiček, ki je približno pred letom dni pod imenom Jack Kuss v Sheboyganu, Wis. menjal več ničvrednih čekov neke banke v Omahi, Nebraska. Osleparjeni rojaki v Sheboyganu ga bodo gotovo spoznali po sliki, če je pravi.

Dvomljivo čast spozna[illegible] ga prebrisanca je imel urednik Nove Dobe, pred[illegible] je slepar lotil menjavanj[illegible] narejenih čekov v Cleve[illegible] in okolici. Neki večer okoli [illegible] vete ure, ko je bil urednik [illegible] cej zaposljen v uredništv[illegible] dotičnega rojaka prive[illegible] uredniške prostore neki [illegible] ni clevelandski trgovec, [illegible] da urednika osebno po[illegible] Urednik je neznanca vp[illegible] odkod ga pozna, nakar je [illegible] odgovoril, da iz zapad[illegible] držav Utah in Oregon. U[illegible] nik je svoječasno po trgov[illegible] poslih mnogo potoval p[illegible] padnih državah, zato ga [illegible] osebno pozna tisoče roj[illegible] katerih se on ne more s[illegible] njati; sodil je torej, da je [illegible] eden tistih nepoznanih [illegible] cev. Neznanec je pripo[illegible] val, da prihaja iz Barbe[illegible] in da bo v Clevelandu iska[illegible] la. Po nekaterih malov[illegible] pogovorih je neznanec [illegible] siliti urednika, da bi šla [illegible] "enega pit". Urednik [illegible] parkrat prijazno odklo[illegible] ko neznanec le ni odneha[illegible] je vljudno pa odločno [illegible] da ne gre nikamor, da [illegible] veseli in da nima časa, ko[illegible] sli delati še pozno v noč[illegible] znanec je nato odšel sla[illegible] lje. Par tednov nato smo [illegible] o ponarejenih čekih JSKJ [illegible] tere je slepar menjal v C[illegible] landu in okolici. Urednik [illegible] opisa sobrata Balanta iz [illegible] bertona sklepal, da more [illegible] ponarejevalec čekov tisti [illegible] žak, ki je hotel njega sp[illegible] da bi mu nevedoma po[illegible] pravljal za njegove slepa[illegible] Slika dokazuje, da se [illegible] slutnji ni motil. Slepar si [illegible] podoben način našel [illegible] vo v Sheboyganu in nekt[illegible] drugih mestih.

Iz gori navedenega sle[illegible] ni varno pajdašiti se z n[illegible]

(Dalje na 5. strani.)

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

MOJIM MLADIM PRIJATELJEM

Dobro je, da se urednik od časa do časa prav po domače ogovori s svojimi mladimi prijatelji in prijateljicami v mladinskem oddelku, posebno s tistimi, ki so že zmožni kaj napisati za svoj list, in ki bi lahko kdaj kaj napisali, če bi hoteli. Pred vsem pomnite, mladi bratci in sestrice, da je urednik vaš prijatelj, ki vam vsem skupaj in vsakemu posebej želi vse najboljše, želi, da se vam J. S. K. Jednota priljubi nad vse druge organizacije, ki ve, da je med vami mnogo nadarjenih in bistrih glavic, in ki želi, da te brihtne glavice tuintam pokažejo svoje zmožnosti v mladinski prilogi Nove Dobe.

Priznanje je treba dati tistim mladim dopisnikom in dopisnicam, ki se večkrat oglašajo, ki se potrudijo napisati nekaj originalnega in ki sledijo navodilom, ki so priobčena v vsaki mladinski izdaji. Nekateri seveda pozabijo ali prezrejo ta navodila, pozabijo, da je treba pisati s tinto in ne s svinčnikom in le na eni strani papirja, pozabijo navesti številko svojega društva, in pozabijo, da se popolnoma ali deloma prepisane spise ne priobča. Tako pa se taki sumljivi dopisi priobčijo, jih urednik nikoli ne priporoča glavnemu odboru za nagrado. Pripomniti pa je treba, da se večina mladinskih dopisnikov ravna po navodilih; o drugih pa upa urednik, da se bodo v bodoče poboljšali.

Posebno priznanje zaslužijo tisti dopišniki in dopisovalke, ki se potrudijo pisati slovensko. Urednik ve, da to za tukaj rojeno mladino ni lahka stvar, zato vse nedostatke rad popravi. Prav naj bi bilo takim dopisnikom v izpodbujo, da se vadijo in skušajo izpopolniti svoje znanje slovenskega jezika. V Clevelandu na primer vzdržuje Slovenski Narodni Dom mladinsko šolo, kjer se mladina, ki čez teden obiskuje javne šole, ob sobotah in nedeljah uči slovenščine. Lani je to šolo obiskovalo nad 150 učencev in učenk in uspehi so bili zelo zadovoljvi; letos bo število učencev nedvomno mnogo večje. V večjih slovenskih naselbinah, kjer še ni takih šol, naj bi stariši prevdarili, če ne bi bilo umestno jih ustanoviti. Kjer ni takih prilik, naj mladi naši člani in članice naprosijo svoje stariše, da jim kupijo ANGLEŠKO-SLOVENSKO BERILO (English-Slovene Reader). Ta knjiga je oglaševana v Novi Dobi in je zelo priporočljiva za mladino, ki se želi s pomočjo starišev učiti slovenščine doma. Pomnite mladi bratci in sestrice, da vam znanje slovenščine ne more škoditi nikoli, pač pa vam utegne koristiti. Kolikor jezikov človek zna, za toliko mož velja; to je stara prislovica. In vam, mladi prijatelji in prijateljice, ki slišite slovenščino doma vsak dan, ne bo tako učenje povzročalo prevelikih teškoč. Z znanjem jezika svojih starišev boste tudi nekoliko odškodovali stariše za ljubezen in skrb, ki jo imajo za vas.

In končno, mladi bratci in sestrice, ne sramujte se jezika svojih starišev. Naš narod je sicer majhen, toda zdrav, priden, pošten in nadarjen. Dober del teh lepih lastnosti ste po svojih starših podedovali tudi vi. Obdržite jih, ker bo to v korist in čast vam in vaši rodni domovini, Ameriki. Držite se tudi organizacij, katere so ustanovili vaši stariši, in med katerimi zavzema odlično mesto naša J. S. K. Jednota. Te organizacije so ustanovili vaši stariši ne samo za sebe, ampak tudi za vas!

Urednik.

A SCOUT'S SMILE

Smiles can be happy, smiles can be sad.
Smiles can bring joy to make other folks glad.
Smiles can be sunshine, or dark shadows and gloom.
Smiles can be roses, blooming in June.
The smiles of a Girl Scout are carefree and gay.
Smiles that chase sadness and worries away.
A smile that is carefree, and kind, like a friend.
That"s how a Scout smiles, a smile to the end.

CHRISTINE TROYA, Richmond, Cal.

NEKAJ NAVODIL MLADIM DOPISNIKOM.

Pišite s tinto in samo na eno stran papirja.

Predolgi dopisi niso zaželjeni; okoli dvesto besed je najbolj primerno.

Pazite, da bo vaša slovnica pravilna, posebno če pišete v angleščini.

Prepisane pesmi ali članki se ne sprejemajo.

Navedite svojo starost in število svojega društva.

Vaši spisi naj bodo snažni in pisava razločna; to mnogo šteje.

A FEW DIRECTIONS FOR JUNIOR CONTRIBUTORS

Write with black or blue ink only on one side of the paper.

Contributions that are too long aren't preferable; a composition of about two hundred words is most satisfactory.

Be careful of your grammar, especially when you write in English.

Copied poems or compositions will not be accepted.

State your age and your lodge number.

Above all, be neat in your writing. Neatness counts a great deal.

THE JUNIOR COOK

Picnic Eggs.

Boil fresh eggs for 20 minutes. Count at least one for each person prepared for and some extra if you happen to know they are fond of eggs.

Plunge into cold water and shell.

When entirely cold, cut into two parts, lengthwise, and slip out the yellow.

Put the yellow into a mixing bowl and the whites on a plate till needed.

To every eight yellows add
1 teaspoon salt
¼ teaspoon ground mustard.
¼ teaspoon paprika.
2 tablespoons melted butter.
2 tablespoons mayonaise.

With a fork mash and beat till well mixed.

Then with a spoon, beat till creamy.

Put the yellow mixture into the white half shells working neatly, to fill them full without mussing the edges or sides one bit.

When finished, fit shells together and thrust a small toothpick through to hold them. Then wrap each in oiled paper and pack for the picnic.

A ROADSIDE WASHING

The long ribbon of road ahead widened and twisted. It went through woods, by lakes, over rivers and through cities. Some days it was so full of cars that one went very slowly; some days there was so little traffic that one dashed along at a jolly pace and the houses and trees seemed to whiz by.

Rachel and Alice felt very well acquainted with the road. With their father and mother, they were driving from California to New York and there is a lot of road to get acquainted with on such a long journey, as you very well know.

Rachel sat in the back seat of the automobile with her mother most of the time and played with her favorite doll. Alice sat in the front seat with her father and helped read the road map. Alice was in the fourth grade in school and, of course, that's plenty old enough to be a big help in reading signs, watching the map and keeping track of the milage.

Sometimes they changed around so Alice and her mother could visit together and Rachel could see the road from the front seat; sometimes the two girls sat in the back and played keep house between the piled up luggage and the back seat. That was lots of fun they thought.

But the most fun of all was one day when thew stopped for several hours by a pretty brook on the very edge of the woods. The great mountains and the dusty prairies were long passed; they were in the lovely farming country of the middle central states — Rachel didn't bother to ask where, exactly, and Alice, remembering that her little sister didn't know geography yet, didn't try to explain.

For several days their father had promised them a rest from riding. They were to have a whole day to run about and play—to "stretch their legs" as mother called it, laughingly. And when they spied this particular brook and woods they all voted that this was the place for their rest.

Mr. Johnson let the two girls and their mother out of the car while he drove on to the farmhouse close by to ask if they could get luncheon and leave the car there in safety for the day.

"I can't cook for you," the busy farm wife told him. "But I've plenty of bread and ham and cookies and milk —"

"That will suit us even better than eating indoors," said Mr. Johnson, much pleased. "We've been eating at hotels for days and a picnic meal will be wonderful. You put the food in a basket for me and we'll make our own sandwiches down by the brook."

In a very few minutes he was back by the bridge and you can imagine how eager the girls were to see the contents of the mysterious looking basket.

"Oh, look!" cried Alice, as she peeked underneath the white napkin, "there's a pat of butter and a glass of jam, and ham and cookies—ummy yum-yum! I didn't know I could be so hungry!"

Rachel spread the cloth on the grass, Alice and her mother made sandwiches while Mr. Johnson poured the milk into the glasses. Then they all ate and ate till they felt much rested and refreshed.

"Now I know what I'm going to do," said Rachel gaily. "I'm going to undress my doll and give her a bath in the brook."

"I never heard of such a thing!" exclaimed Alice.

"I didn't either," laughed Rachel, "not till now, I didn't. But look at the child's dirty face! I guess she'll feel better clean. You can wait on the bank."

"But what shall I do while I wait?" asked Alice.

"I'll tell you," suggested Mrs. Johnson. "While Rachel washes Fifi's face and hands and refreshes her hair, suppose you wash her clothing." (Fifi was the doll's name, you see.) "I'll give you some soap."

Alice looked around the grassy slopes where they were sitting.

"I don't see any wash tubs or line od ironing board," she said, sadly. "I'd love to wash things, only I can't."

Mrs. Johnson laughed gaily. "When I was a little girl we didn't have doll washing machines and tubs and lines and irons and everything you girls have to play with now. How do you suppose we washed our doll's clothes?"

Maybe you didn't," laughed Rachel, much interested.

"Didn't wash them?" questioned their mother, "oh, but we did. We kept our dolly's things every bit as nice as you ever have, you may be sure."

"Then how did you do them?" insisted Alice.

"That's for you to find out," laughed Mrs. Johnson. "I'll give you the soap, that's all. Then I'm going for a walk with daddy, around that new school house over there. We will hardly be out of sight and you can call us any time you really want anything. But as for washing methods—you'll have to discover those yourself." Mrs. Johnson was such a very good mother that she believed in letting her children discover and do things for themselves.

Alice took the soap her mother handed to her and then she set to thinking.

"See this cunning little bay at the edge of the brook, Rachel?" she said. "Wouldn't you think it would do for a wash tub? There's a rock here and there—seee? I'm sure the clothes wouldn't float away."

Rachel was so busy undressing her doll that she could hardly stop to look, but the glance she gave was most approving.

Alice watched the pool in silence for a minute then she said "why, of course, it will do! It will hold the suds nicely because the water hardly comes out at all. You give me the underthings, Rachel, and I'll begin."

She soaped and sudded diligently till the clothes were white with foam. Then she laid them on a bit of soft grass at one side and did the dress and coat and bonnet.

"How will you rinse them?" asked Rachel, watching, now, as hard as ever she could for Fifi, all undressed, had been carefully put to sleep under Rachel's own coat.

"You'll have to help with that," said Alice, who all the while she had been washing had been thinking about the rinsing business. "We'll take off our shoes and stockings so as not to get wet if we slip into the water. Then you stand on the edge and hand out to me and I'll stand on this big rock and rinse them where the water runs fast. That will get the soap out quickly, I know."

The girls pulled off their shoes and stockings in a jiffy and set to work and soon the clothes were rinsed. Fortunately none slipped out of Alice's hands else they might have floated down stream and that wouldn't have been so much fun.

"There now," said Alice as she jumped back to shore. "They are clean and all, but how shall we dry them?"

"There are some lovely bushes right back of where we ate lunch," suggested Rachel. "The sun shines on those beautifully. Let's spread them there."

"Yes, let's," agreed Alice, happily. "And seeing we havn't any iron, let stretch them nicely when we spread them to dry."

They hurried over to the bushes and spread the clothes to dry, streching each bit of lace, each petticoat and stocking to its right shape as they laid it down.

The sun shone with such hot mid-summer shining that by the time the last garment was placed on the bush, the first was almost dry. So Rachel hurried back to the brook and began the interesting business of giving the dolly a bath while Alice dug a little channel through which the suds water could drain off into the brook.

In half an hour or less everything was beautifully done and Fifi dressed. Then the two sisters ran off to the woods close by to get a fine bunch of flowers for as urprise gift to their mother. And while they picked they also got a dainty little bouquet for Fifi to wear on her spanking-clean coat.

The Girls Pulled Off Their Stockings In A Jiffy And Set To Work

ŽITNI KLAS

Žitni klas na jasnem polju—
divji mak ob njem žari,
zapeljivo se ovija
ga poletne vse noči.

(Cvetko Golar)

A MAN TO REMEMBER

In these days when a man can speak into a telephone transmitter and be heard by his friend across the ocean, we are apt to think back over the development of long distance communication, and one of the first names we think of is that of Samuel F. B. Morse, the inventor of the telegraph. Morse was born in Massachusetts. While he was in college he learned a great deal about electricity, but centered his interest around art. He liked to paint pictures better than do anything else so he made up his mind that he would be an artist. He made his living by painting portraits of people on ivory, and while these were good he wanted to make them better, so he went abroad for four years of study. His art improved but his finances did not. He was forty years old before he made his great invention. He was too poor to work out the machine. Luckily he made friends with a young man named Vail, who aside from being clever was the son of a rich man.

It Took A Long Time To Perfect The Machine

Vail persuaded his father to lend Morse and himself two thousand dollars. Then they set to work in a room in Judge Vail's workshop in New Jersey. It took a long time to perfect the machine and the Judge grew discouraged. But at last young Vail sent word to his father that the machine was finished. It was a skeptical man that entered his son's room, only half believing that they had really finished their work. He wrote on a slip of paper these words:

"Patient waiter is no loser."

"There," he said, "if you can send that to Morse at the other end of the line, I shall be convinced."

"Click, click, click," went this first little machine and Morse at his end of the line read the first telegraph message.

When Morse was a very old man and the telegraph an established thing the telegraph operators wished to do him honor. A fine statue of him was erected in Central Park, New York. In the evening, a large crowd of people gathered in the Academy and when the old man came upon the stage they stood up and cheered him. He was led to a seat beside a small table on which was the first telegraph ever used. It was connected with every telegraph wire in the world. Morse need only to lay his finger on this key of the small instrument to speak to the whole world. Everybody waited. The Father of the telegraph was sending his farewell message:

"Glory to God in the highest, on earth peace, good will to men."

THE BABBLING BROOK

Into shadow, into sun,
Underneath the boughs I run,
Boughs of trees that keep me cool
Where I rest in shaded pool:
Thro' broad meadows pied with flow'rs,
Under tangled alder bow'rs,
Lisping all the songs I know,
On and on and on I go.

On I go to where above me
Dwell two little hearts that love me:
Hearts that throb with song and cheer
Thro' the changes of the year—
Each one in a feathered breast
Pressing on a downy nest.
How I love the birds that sway
Overhead and cheer my way!

On I go to where I hear
Sounds that greet me high and clear,
From the gardens fresh and green.
Right and left, I run between—
Sounds of children's merriment
'Round the homes of sweet content;
And I pause at many a turn
Listening 'neath the bending fern.

Who am I? What voice is speaking?
Here's the answer your are seeking:
Just the babbling brook that goes
On and on and on and flows.
Ever widening, to the sea.
Echoes of the children's glee,
Oft with harsher noises blent.
Follow with the meadows' scent.

PISMO

Brez ključka je zaklenjeno,
čez goro je namenjeno;
vsak lahko ve, komu in kam,
kako in kaj, pa eden sam.

(Oton Župančič)

BOŽJI VOLEK

Čurimuri, božji volek,
božji volek moj,
zleti, zleti in pokaži,
kje je domek tvoj!

Z roke dečkove je božji
volek odletel
pa na polja pisani je
cvetki obsedel.

Čurimuri, božji volek,
tam je domek tvoj,
zdaj pa zleti in pokaži,
kje je domek moj!

Poletel je božji volek
k solncu pod nebo —
dolgo je za njim strmelo
dečkovo oko.

(Oton Župančič).

NAGRADE

za dopise, priobčene meseca julija, so prejeli nagrade sledeči člani mladinskega oddelka:

Mary Gombach, dr. št. 138...$3
Vincent Skalar, dr. št. 114 ....$2
Agnes Jurecic, dr. št. 70 ....$1
Štefanija Dolinar, dr. št. 31 ...$1
Elizabeth Peternel, dr. št. 2 ...$1
Martha Kumse, dr. št. 6 .....$1

MEMBER
FRATERNAL PROTECTION
THE NATIONAL FRATERNAL CONGRESS OF AMERICA
©

MLADINSKI DOPISI
Contributions from our Junior Members

MOJ PRVI KRIŽEV POT

Mislila sem, da bom z veseljem sporočala o uspehu moje prve karijere, pa je vse splavalo po vodi. Osemrazredno ljudsko šolo sem dovršila z vso povoljnostjo. Graduiralo nas je nad petdeset iz May School; več izmed teh nas je dobilo Palmer Method Diplomas. Dvanajst od teh pa nas je odneslo celo High School Diplome za pisanje. Skoro vsi od teh so se vpisali v razred High Schools, vsak izmed nas hrepeni po tem ali onem poklicu. Jaz sem vzela štiri-letni Commercial Course ter bom obiskovala Morton High School.

Razšli smo se, potrtih src in skoro jokajoči. Kot bi se nikoli več v življenju ne videli. Naslednjega dne je bilo pusto in prazno. Sklenila sem že prej na vsa knačin si poiskati delo. Nataknem si najboljše cunje ter porabim vsa sredstva, da bi izgledala starejša. Tako zadovoljna sama s seboj krenem v bližnjo Snuff and Tobacco Factory.

"Koliko si stara?"

"Sedemnajst let," odvrnem.

"Kje si delala do sedaj?"

"Nikjer še."

"Škoda, mi rabimo 'experienced.' No," je rekel nadalje, "kadar te bomo potrebovali, te pokličemo."

Zgotovila sem prošnjo, mu pustila naslov, ampak do danes še nobenega glasu. Šla sem dalje s kraja v kraj, pa povsod ista pesem: "We need experience." Kako naj bi bil človek "experienced." ako mu delo ne dajo? Enkrat je vendar treba pričeti z vsakim delom prvič.

Moj križev pot je trajal skoro dva tedna, čevlji so postali luknjasti, noge žuljave, jezila sem se na vse brezsrčne delodajalce.

K večjem bi dobila posodo pomivati, pa o joj, to je moja smrt. Dobila bi tudi "Mother's Helper," pa tudi tega ne morem prejeti pod nobenim pogojem. Otroke imam rada, dokler se smehljajo, toda kadar prično cviliti in kričati, da ti skozi ušesa preleti: Good night! Menda zato, ker nimam bratca ali sestrice.

Ker predolgi dopisi niso zaželjivi, končam ter bom v prihodnji številki nadaljevala, ako bom dosegla kak uspeh.

Srčno lepo pozdravljam vse mladoletne brezdelneže; tudi g. urednika in ostale. Ob enem se najlepše zahvaljujem za ček v znesku $1.

Jeannette Sega (14 let),
dr. št. 70 JSKJ., Chicago, Ill.

Pittsburgh, Pa.

Zdaj, ko imamo počitnice in imam več prostega časa, pogledam malo več tudi v Novo Dobo in vidim različne dopise od naših članov in članic iz mladinskega oddelka. Ker sem tudi jaz članica društva sv. Štefana, št. 26, bom poskusila napisati za naš oddelek kratek dopis, ako ne bo romal v koš.

Stara sem 13 let. Pravijo, da je številka 13 nesrečna. Jaz tega ne verjamem, ker se ravno v 13. letu počutim najbolj srečna. Pa ne mislite, da sem našla kak bogat zaklad, o ne, ampak skončala sem osem-razredno šolo in sem dobila tisti košček papirja, ki mu pravimo diploma.

Po tolikih letih in po tolikem trudu se človek lahko veseli, ako dobi zasluženo plačilo, kaj ne, dragi sobratci in sosestrice?

Jaz sem hodila v St. Mary's Assumption School, 57th St. Graduirali smo 19. junija, in imeli smo graduiranje v Slovenskem Domu. Bilo nas je triintrideset vseh skupaj, učenk in učencev, največje število, odkar naša slovenska šola obstoji.

Zapeli smo par slovenskih pesmi in uprizorili par slovenskih predstav. Potem je imel gospod župnik ganljiv govor za naše stariše. Potem so nam razdelili toliko zaželjene diplome. Lahko si mislite, kako smo vsi veseli in upapolni zrli v bodočnost.

Bil je med nami ravno tako vesel in upapoln naš vrli sošolec Rudolph Kress, ali žalibog imel je le kratko veselje, ker mu je kruta smrt pretrgala nit življenja 17. julija. Umrl je po kratki bolezni v St. Margaret's Memorial Hospital v najlepši dobi, star je bil 15 let. Pogreb se je vršil 20. julija, katerega so se udeležili vsi graduiranci.

Sedaj moram pa končati, ker sem se že predolgo zamotila.

Pozdravljam vse člane in članice mladinskega oddelka.

Jennie R. Pecman.

Export, Pa.

Najprej pozdravim vse čitatelje in čitateljice Nove Dobe, posebno pa Vas, g. urednik. Ob enem se lepo zahvalim glavnemu odboru J. S. K. Jednote in g. uredniku za ček v znesku treh dolarjev, ki sem ga dobila. Enako zahvalim Mr. Franka Kužnika, predsednika društva, katerega članica sem jaz, ki mi je prinesel ček na moj dom.

Zanaprej se mislim pridno oglašati v Novi Dobi, in mislim še kaj pisati o starem kraju. Tukaj imamo sedaj počitnice. Šola se bo zopet pričela 29. avgusta. Jaz bom hodila v osmi razred. V slovensko šolo sem hodila v starem kraju šest mesecev, zato ne znam dobro pisati. Čitati mi gre bolj gladko. (Le vadi se, mlada prijateljica! Škoda bi bilo, če bi pozabila. Op. urednika). Naj zadostuje za danes; o priliki se pa še oglasim.

S pozdravom

Marija Gombach (14 let),
članica dr. št. 138 J. S. K. J.

MOJE POČITNICE

V zadnjem mojem spisu sem označila moj prvi križev pot, in sicer, kako sem iskala kakšno primerno delo za časa počitnic. Dopisa nisem videla med drugimi, mogoče je prišel prepozno v uredništvo, ali pa je po nesreči skočil v koš. (Bodi brez skrbi, mlada prijateljica: taki dopisi ne gredo v koš! Pismo je bilo došlo prepozno za zadnjo mladinsko izdajo. Op. urednika). Bodi si že tako ali tako, ker nisem našla primernega dela, češ, da sem "premlada" (ne premajhna), me je mama vzela s seboj na že davno obljubljeni obisk v Minnesoto.

Kako prijetno sladko je človeku pri srcu, ko se vrne po nekaj letih iz velikomestnega drvenja prahu in smradu v naročje matere dežele.

Le žal, da pero in mrtvi papir ne moreta popisati radosti, ki sem jo vživala v tamkajšnem kraju. Čim stopiš iz mesta Duluth ter se pričneš voziti s takozvanim "Bus," razgrinjajo se ti pred očmi zeleni gozdovi in pašniki tu in tam, male in večje naselbine s skrbno obdelanimi vrtovi in njivami. Večina ljudi se je bavilo s košnjo in sušenjem sena.

Že v šoli sem se učila, da se v Minnesoti prideluje posebne vrste krma, a sedaj sem jo videla na lastne oči. Ob cestah in posekanih prostorih je videti kot nasajeno deteljico, katere cvet oddaja nepopisno sladki vonj.

Sveži zrak, cvetja duh, zeleni gozdovi in travniki človeka skoro omamijo ter bi kmalu pozabil, da se še nahaja na tem "puklastem svetu."

Obiskali sve naše sorodnike v Chisholmu. Ker so že kot domačini v tamkajšnem kraju, so nama razkazali vse zanimivejše točke, kot na primer železne rudnike v Hibbingu, Evelethu in vsej tamošnji okolici. Na Hibbingu se nahajata dva velikanska,tako imenovana "Open Pit," v katerih je več vrst rude. Ljudi ni videti vposljenih posebno veliko, zato ker "parne lopate" pobirajo in nalagajo rudo.

Turistov kar mrgoli v parkih, poleg parkov imajo zato pripravljene peči in drva brezplačno, ker se jih lahko poslužuje vsak, kdor hoče v svrho kuhe. Neprecenljive vrednosti pa so tamošnje šole. Ogledale smo si Roosevelt in Washington šole ter tudi Junior College. Tam imajo dvanajst razredov, dočim jih imamo tukaj le osem. Vljudni šolski oskrbniki so nama razkazali vse do zadnjega kotička. Oh, kako s težkim srcem sem odhajala. Blagrujem tamkajšno mladino.

Večjih in manjših jezer je v Minnesoti v izobilju; nadvse se mi je dopadel Lake Sturgeon. Tudi maline in borovnice smo brali za kratek čas. Zelo radi bi si bili ogledali tudi mesto Ely, Minn., kjer domuje naša slavna mati J. S. K. Jednota, a žal, čas je prehitro potekal. Mati je imela "vacation" le za teden dni, dolžnost jo je klicala k njenem poslu.

S težkim srcem, a z lepimi spomini sem zapustila sladki vonj minnesotskega ozračja. Upam, da se še kedaj vrnejo srečni trenotki.

Jeannette Sega (14 let),
članica dr. št. 70, J. S. K. Jednote, Chicago, Ill.

Chicago, Ill.

Zopet sem se namenila napisati par vrstic v naš priljubljeni list Nova Doba. Najprvo lepa hvala za svetnika v podobi ($). Čitala sem zapisnik polletne seje glavnega odbora, iz katerega je razvidno, da naša Jednota lepo napreduje, kar me vrlo veseli.

Kakor je v vsakem mestu vsaki dan kaj novega, tako se tudi v naši vasi Chicago vedno kaj novega in zanimivega pripeti.

V soboto, dne 13. avgusta ob 1:45 popoldne nas je obiskal svetovno znani zračni junak, Charles A. Lindbergh. Tisoče broječa množica ga je veselo pozdravila (Dobrodošel, zračni vladar!)

Kakor je že vsem znano, je Lindbergh prvi preletel s svojim aeroplanom "Spirit of St. Louis" iz New Yorka v Pariz. Ko se je podal na pot, ni vedel, kaj ga čaka — življenje ali smrt.

Tudi ljubezen njegove matere ga je navdušila, da se je odločil za ta dolgi in nevarni polet. Vedel je, da ji bo s tem napravil veliko veselja. In tudi, ko se je povrnil nazaj v mesto Washington, kjer je bil sprejet od predsednika Združenih držav in neštetih tisočev drugih, se ni sramoval svoje matere, nego je bil vesel, da jo je zopet videl.

Najlepše pri vsem tem pa je, da je odklonil vsako nagrado, ki so mu jo ponujali bogataši, in se je izrazil, da je on to storil v prid vsemu človeštvu, ne pa v svojo korist. Čast, komur čast!

Pozdrav vsem bralcem Nove Dobe!

Agnes Jurečič, (14 let),
članica društva št. 70 JSKJ.

Imperial, Pa.

Že dolgo se nisem nič oglasila. Bi se večkrat, pa se bojim, da bi kdo starejših oporekal, da tega ni treba. Pa vseeno hočem malo povedati, kako smo se mi otroci imeli čez poletje. Spomlad nam je hitro minila in poletje že jemlje slovo od nas. V juniju smo hodili malo na farme delat, in nabirat sladke jagode in lepe, rudeče črešnje.

Za unijske delavce je tu slabo, ker je malo zunanjega dela. Eni so delali po par tednov, eni celo nič. Tako bo leto minilo in prišla bo jesen, in kmalu tudi zima, katere se pa hudo bojimo, posebno, kjer so velike družine. Zdaj bo kmalu začetek šole. Eni se je veselijo, eni se je bojijo. Jaz pa želim vsem mojim bratcem in sestricam, da bi se pridno učili, ker s tem bomo delali veselje sebi in svojim starišem. — Pozdrav vsem!

Amalija Zupančič (14 let),
društva št. 29, J. S. K. Jednote.

A NEW DISCOVERY

It was a bright afternoon, when several girls and I went out hiking. We had our baskets full of lunch. The purpose of this hike was to discover something.

As we sat down to eat our lunch, I heard a voice saying "kerchunk." I went to the place where I heard the sound, and to my surprise I found it was only a frog, with its foot under an old piece of timber. I did not wan to help the frog, for fear he would bite me.

We could not discover anything on our hike. We were disgusted so we started for home. When I came home, the first thing I did was to go to the barn, where I heard faint voices saying: "Bow-wow." I climbed up and there, before my eyes were the sweetest little pups I ever saw. The small creatures were still saying "Bow-wow." I went into the house to get the pups some milk. I could not wait until the next day to show the dogs to the girls, so I called them. When they came out they asked me:

"What do you want to show us?"

But all I said to them was "A New Discovery."

Frances Nemgar (Age 12),
Eveleth, Minn.

A TRIP TO WAUKEGAN

One Sunday morning my mother, godmother and I took a trip to Waukegan. We took two street cars and a train. We were riding on the train about one hour. From the train we had to walk about one hour to my uncle.

We ate dinner there, after dinner we went out to the picnic by the water. There we saw some boys swimming; one boy took a dive to deep and got a big cut on his forehead. After that he put on his clothes and did not want to go in water again. My uncle then treated us with ice cream and soda.

From the picnic we went out on the farms, we saw many horses, cows and pigs of all sizes. Still further we went to Lakevilla, we went in a restaurant and got an ice cream soda or beer.

While we were coming back, we saw a truck, the engine was burning, the firemen came and broke out the engine and left it there.

We were riding a long way yet to my uncle, we came there at seven o'clock and ate supper at half past seven. We stayed there to half past ten, and went home on 11 o'clock train. We had a nice time riding and at the Waukegan picnic, I enjoyed it very much.

Mary Rezek (Age 12),
Lodge No. 70, J. S. K. J., Chicago, Ill.

LOST

One warm, summer afternoon my friend Rose and I decided to go hiking. After packing a few of the necessary articles, we started. We were about half a mile out of town when Rose suggested to go to "Mud Lake."

I readily agreed. We had to take many different paths to reach decided destination. While walking and busily talking, I glanced at my friend. There was a startled experience on her face.

"Why, Rose, what's the trouble now?" I asked lightly.

"I think we took the wrong path, because I have never been here before," answered Rose helplessly.

"What, you don't mean we're lost?" I questioned.

"Yes, I think we are," said Rose.

"Well, lets take a look around here and try to find the right path," I said.

After a pathless hunt we sat down. Dark clouds were gathering and all of a sudden it began to rain. We sat in a dry spot until it stopped raining. Then again we began a search and at last found the right path. We were both drenched to the skin when we arrived home. After changing our clothes and getting warmed up I told Rose's dad where we were.

"You were lucky not to go nearer the lake, because there is quick sand around there," he answered.

After that, Rose and I never ventured near "Mud Lake Swamp" again.

Marion Skradski (Age 14.),
Lodge No. 114 J. S. K. J. Ely, Minn.

Crosby, Minn.

I have read many letters in the Nova Doba from young boys and girls, members of Juvenile Department of J. S. K. J. Only from my lodge, No. 123 of J. S. K. J. nobody wants to write to the Nova Doba. It looks funny to me. Maybe people are busy picking berries or fishing. I go picking berries sometime too, but I like to eat them before I come home.

Now I am going to tell you about my trip to Mesaba Range. Its around 200 miles to Ely from here. Last month on July 3rd we started 5 o'clock in the morning from here. It was a nice morning. We stopped at Chisholm first at Mrs. Levstik house, and we stayed there about two hours and then we went on to McKinley. We stopped at my fathers uncle's house for a while. Around two o'clock we came to Aurora, and we stopped at John Modic's house.

There I saw my girl friends. After we went to Mr. Matt Pernut house and Mr. Frank Turk house, we stayed there over night. The next day we went to Ely. When we came to Anberrys we saw a nice little deer, she stood by the road and looked at us. When we came to Ely on Fourth of July, the parade was going on; we enjoyed it very well. When the parade was done, we went to Mr. S. Marolt house and Mr. F. Marolt home. We stayed in Ely all day. Ely is a pretty nice town, but there is lots of big stones too. In the afternoon we went to see Mr. Cherkovnik and Mr. Perushek family. Around five o'clock we went back to Aurora; we slept there again. The next morning we went home. We had a good time in every place we visited. Only the time was short.

I belong to lodge No. 123, J. S. K. J.

Matilda Petrich (Age 9).

A TRIP TO NEW YORK

About four or five years ago, our family took a trip to New York. We left on a Sunday morning about 5 o'clock and arrived in New York about 4 P. M., going by a machine. On our way there we seen grapes, growing miles and miles on the sides of dusty roads. In Buffalo we see the monument of President McKinley.

In 1901 when the Pan-American Exposition was being opened to show the people the resources of North, South and Central America, and to unite them in a bond of lasting brotherhood, President McKinley visited the exposition September 6th, 1901. While he was giving a public reception, an anarchist by the name of Leon F. Czolgosz, offered to shake hands with the president. The president taking pity on him (seeing that his hand was bandaged), shook hands with him (not thinking any harm would be done). From under the bandages the anarchist pulled the trigger of the gun and shot President McKinley. He died eight days later. Vice President Roosevelt theen took the oath of office as president.

We also see the Niagara Falls and the Shredded Wheat Co. The Niagara Falls is a wonderful scenery to look at, across the falls, there is bridge that connect Niagara Falls and Canada. Some big buildings could be seen in Canada when standing around the falls. After examining the place, we went over to my father friends' place and stayed there for a couple of days.

Next we went to Cleveland over to my cousins' place. We went to Euclid and Beechwood Parks. We had a wonderful time there. Staying there for some days, we finally left to go home. We arrived in Pittsburgh safe and sound.

Dorothy Mesnar (Age 15),
Lodge No. 26, J. S. K. J., Pittsburgh, Pa.

FREDY'S PUNISHMENT

Fredy has been an awful naughty boy in school. The teacher seeing him could not stand it any longer, so she said:

"Fredy, you have talked long enough, you better stop or I'll make you stay after school."

Fredy obeyed his teacher. A little later he forgot what the teacher said to him, so he started to talk to John, who sat across him. The teacher seeing him talk to John, said:

"Now, Fredy, you come right up front of the room, while I go on with the lessons."

When the bell rang, they all put their books away, but the teacher turned to him and said:

"Fredy, you'll have to sweep, wash the blackboard, and wash the windows. Do you understand?"

"Yes," replied Fredy,

"What?" said Miss Greyhound angrily.

"Yes, ma'am," said Fredy.

"You better answer correctly," said Miss Greyhound.

Fredy sat in his seat, thinking what his mother would say. The teacher dismissed the children at 3:30 P. M., and told the janitor not to clean her room. She then went home. Fredy began working as fast as he could and was finished about 5 o'clock. He ran home as fast as his feet could carry him. His mother began questioning him, and he told the whole story. He ate his supper and did his home work and went to bed. In the morning his seat was changed. He became better and at the end of the year he came first in average. His parents, brothers, sisters and friends were glad to see a bad boy turn out to be the best.

Rudolph A. Mesnar Jr.
(Age 10), Lodge No. 26, J. S. K. J., Pittsburgh, Pa.

WHAT I DO?

This is my first letter to the Nova Doba

I am a boy of nine years old, and I have my vacation now. I am anxious for school to begin in September. I am going to the fourth grade. I play with my brother and my two smaller sisters. Sometimes I sneak out of the house and through the basement window and go to the shows. When I come home crawl through the basement window, and run up to bed. I like to go to the shows every Tuesday, because they have cowboy chapters and every Saturday, because they have cowboy plays. When my father gets hold of me then I get my share. Boy! O, Boy! It looks like a picnic then.

I take piano lessons. My two older sisters teach me. Next time I'll write more.

Frederich Mesnar (Age 9),
Lodge No. 26, J. S. K. J. Pittsburgh, Pa.

PITTSBURGH

Pittsburgh is the ninth largest city in the United States and the second in Pennsylvania with a population of about 343. It is largest industrial city.

Pittsburgh comes into an angle, called "The Point," where the Allegheny and Monongahela Rivers form the Ohio River.

The Allepheny River has bridges, beginning from the upper port of the river and ending at the "Point" they are:

Highland Bridge, Sharpsburg Bridge, Washington Bridge which has been built a years ago and named in honor of the first President Washington, who crossed the Allegheny River there. Then came the St. Bridge, 6th St., 11th St., 9th St., 7th St. and 6th St. Bridge and Manchester Bridge is on the right hand side of the point, and on the left hand side is Point Bridge, where the waters come together.

The Monogahela River has Point Bridge where a French settlement began and named it Fort Duequesne from 1754 until 1758 when the British captured it and renamed it Fort Pitt, and later named it Pittsburgh in honor of William Pitt, who directed the wars.

Pittsburgh has a picturesque location. At the junction of three narrow rivers valleys the city began. Wholesale houses, office buildings, banks and railway terminals are crowded at "The Point."

Factories extend miles and miles along the bank of the rivers. That is why Pittsburgh is called "the Smoky City."

It is in the center of the coal fields in the country. Natural gas and oil are near at hand. Coke is shipped from Connellsville. Iron ore from Minnesota by way of the Great Lakes. The Ohio River carries great barges of coal and other heavy freight down stream to St. Louis.

Pittsburgh is on the main line of the Pennsylvania Railroad. Natural gas drew the glass industry to Pittsburgh.

In Pittsburgh is also the home of Heinz 57 Varieties, the largest pickling and preserving works in the world. This has helped Pittsburgh to become a great industrial city.

It has many parks, some of them as follows: Highland Park which has wonderful scenery, also has a large zoo with different kinds of animals, birds, snakes, etc.

In Schenley Park is the Carnegie Museum with different kind of art etc. The Lawrenceville Park has a swimming pool, swings, seesaw boards, etc. There are many other parks.

Kenngwood, West View, Beaver View, Allegheny and other parks.

It is very interesting to see the business section of Pittsburg. We, people, that live in Pittsburgh are very proud of our great city.

My best regards to the readers of the Nova Dova.

Sophie O. Mesnar (Age 15),
Lodge No. 26, J. S. K. J., Pittsburgh, Pa.

V MRAKU

S tihim mrakom grem čez ravno
in škrjančkom se zaspo smejem
in cvetlicam svilne laske bo
in cekinčke — zlate zvezde štejem.

(France Zbašnik)

HRAST

Oče Grčar — korenjak,
z glavo dreza pod oblake
sinčki — malčki,
plahi palčki.

(Oton Župančič)

DOPISI.

Chisholm, Minn.

Pri družini Fr. Puclja, predsednika društva št. 30 JSKJ nasila se je neugnana ptica ...rklja in v ranem jutru prisla tam stanujoči družini ...e. Metoša kar dva čvrsta ...tka. (Mrs. Metoš je hčer Mr. in Mrs. Fr. Pucelj). ...ko je bila družina Metoš v ...letih zakona obdarovana ... s tremi sinovi.

Mr. Lovrenc Paškovan mest...odbornik, je nedavno obha...svoj 51. rojstni dan, seveda ...družbi številnih prijateljev ...m na Paskovanovi farmi "na ...kanu" je zadonela marsi...ka zdravica ,združena z že...za najmanj še toliko rojst...dnevov. Seveda ni manj...o "vručega" na ražnju pe...ega, niti potic, krofov, buje ...mokrih dobrot Noetovega ...mina.

Matija Pogorelc.

Denver, Colo.

Večina društev je letos že ...la svoje piknike in za dan ...septembra vabim celokupne ...zine ,da se udeležijo pikni...ki se bo vršil v korist Doma ...v. Društev v Denverju. Pik...se bo vršil na vrtu in dvo...i Doma Slov. Društev. Pik...se prične ob dveh popoldne ...do osme ure bo vse prosto in ...sta zabava na vrtu. Ob ...ih zvečer se prične ples. ...topnina za dvorano je samo ...centov in takrat bomo vide...kdo bo tako srečen, da bo za ...kvoder dobil petdolarski ...kin.

Naš Dom ima vedno dovolj ...škov in nadaljni še lahko ...dejo ,torej je treba imeti ne...denarja na rokah. Vablje...o torej na piknik vsi Slo...ci in Slovenke iz mesta in ...olice, in še posebej so vablje...vsa slovenska društva. To ...zadnji slovenski piknik v ...tem letu in prirejen bo na tak ...praven dan, da ne bo škodi...če se malo zapoznimo zve...Piknik se bo vršil v nede...4. septembra, drugi dan 5. ...tembra bo pa Delavski pra...k (Labor Day), torej bomo ...li čas počivati. Torej, ko...r je mar za napredek Doma ...dor se ne brani dobre zaba...se bo gotovo udeležil naše...piknika 4 .septembra.

Steve Mausar,
...arbnik Doma Slov. Društev.

Royal, Pa.

Kruta smrt je pobrala iz na...sredine priljubljenega roja...in sobrata **Franka Žele,** sta...a šele 37 let. Dne 10. avgu...ob desetih dopoldne se je v ...al premogovniku nad njim ...alo za tono kamenja in ga ...mestu ubilo. Pokojni je bil ...er član dveh tukajšnih dru..., namreč društva Slovanski ...tje, št. 165 JSKJ in društva ...263 SNPJ. Obe društvi ste ...poklonili krasna venca v ...nji spomin. Pokojnik je ...ustanovitelj in predsednik ...štva št. 165 JSKJ in sploh ...delaven na društvenem ...lju, bodisi za eno ali drugo ...štvo. Bil je večinoma dru...eni uradnik. Da je bil spo...van in priljubljen med svoji...sobrati in znanci, pokazalo ...je na dan žalosti, o priliki ...reba dne 14. avgusta. Lah...rečem, da takega pogreba ...ni imel noben slovenski de...ec v tej naselbini. Avtomo...ov je bilo, da jih nisem mo...prešteti. Tukaj je mala ...venska naselbina, toda o pri...pogreba sobrata Želeta je ...videti kot ena največjih ...venskih naselbin v Ameriki. ...hvalo zaslužijo člani obeh ...štev, kajti noben ni bil pre...truden, da se ne bi bil od...l za eno ali drugo reč. Po...ej zaslužita pohvalo pred...nika obeh društev za na...bne govore in reditev pri pogrebu. Pogreb se je vršil po kat. obredu v Smok, Pa. Pokojnik je bil rojen v vasi Strnje (Trnje?) pri št. Petru. Tu zapušča žalujočo soprogo in šest otrok, namreč tri sinove in tri hčere. Družini naj bo izraženo tem potom naše iskreno sožalje.

Nesreča, ki je tako naglo spravila pokojnega Želeta pod grudo, naj nam bo v opomin, da ne odlašamo s pristopom v dobro podporno organizacijo, dasi smo mladi in zdravi. Nihče ne ve kje in kdaj ga čaka nesreča.

Pokojnemu sobratu, katerega bomo zelo pogrešali na društvenih sejah, od katerih ni nikdar izostal, bodi ohranjen blag spomin, in lahka mu bodi ameriške zemlja!

Martin Spollar, poročevalec.

Cleveland, O.

Tem potom naznanjam članstvu J. S. K. Jednote, kakor tudi ostalemu slovenskemu občinstvu v Clevelandu in okolici, da priredi društvo Krasni Raj, št. 160 JSKJ svoj piknik v nedeljo 28. avgusta. Piknik se bo vršil na prostorih Mr. Goriška v N. Randall-u. Sezona piknikov se bliža koncu in bo ta piknik eden zadnjih v tem letu, zato se pričakuje temvečje udeležbe. Omenim naj tudi, da ne bomo brez dobre kapljice; tako vsaj se je izrazil pripravljalni odbor. Naše kuharice pa trdijo, da takih okustnih jestvin še nismo bili deležni kot jih bomo na prihodnjem pikniku. Kar se godbe tiče vem in morem reči, da bo prvovrstna. Torej v imenu društva Krasni Raj, št. 160 JSKJ najvljudneje vabim na naš piknik vse člane JSKJ in ostale Slovence in Slovenke v Clevelandu in okolici.

Joseph Lever,
tajnik dr. št. 160 JSKJ.

Trinidad, Colo.

VABILO NA PLESNO VESELICO. — V nedeljo 28. avgusta priredilo bo društvo sv. Andreja, št. 84 JSKJ veliko plesno veselico na Sopris, Colo. in sicer v Franka Rajterja prostorih. Začetek veselice bo ob dveh popoldne. Igrala bo slovenska godba. Vstopnina bo $1.00.

Dobiček veselice je namenjen društveni blagajni društva št. 84 JSKJ, ki je sklenilo, da do novega leta plača zdravniško preiskavo in pristopnino za vsakega novega člana. Člani J. S. K. J. in sploh vse slovansko občinstvo v tej okolici je vljudno vabljeno, da se te veselice udeleži.

S pozdravom
Matt Karcich,
tajnik dr. št. 84 JSKJ.

Denver, Colo.

Ne mislim poročati o delavskih razmerah v tej naselbini, ker so nedvomno take kot drugod po Ameriki. Dolžnost pa me veže kot predsednika Doma slovenskih društev v Denverju opozoriti rojake, da se v nedeljo 4. septembra priredi velik piknik, oziroma veselica v korist Društvenega doma. Veselica se bo vršila na vrtu in v prostorih Doma in se prične ob dveh popoldne. Svirala bo izvrstna godba do pozne noči ali pa do zore. Naprošeni so vsi tajniki prizadetih društev, da se potrudijo s prodajanjem vstopnic svojim članom, kajti vsak tajnik je dobil vstopnic za približno število društvenih članov. Cena vstopnic je le 25 centov, torej je upati, da bodo vse razprodane. Vsak, ki kupi vstopnico ima še priliko dobiti petdolarski cekin, če bo srečen, seveda.

Dve ženski društvi ste naprošeni, da poskrbe za okusna jedila, štiri moška društva pa bodo imela v oskrbi vse ostalo, kar spada k veselici, tako, da bo šlo vse lepim potom. Vljudno vabim vse tukajšne rojake, da se po možnosti veselice udeleže, kajti čim več nas bo, tem večja bo zabava. Naša dolžnost je pa tudi, da podpiramo naš Dom, ki ni v korist samo društvom, ampak vsej tukajšni slovenski naselbini.

Torej vsi, od blizu in daleč, pridite na veselico 4. septembra!

Joseph Jartz,
preds. Doma Slov. Društev.

Cleveland, O.

Yes, folks, we held our outing on July 31st, 1927. Who's the "we?" The members of the George Washington Lodge No. 180 J. S. K. J. Where? At Krsichek's farm in Geneva, O. The bus ride to the farm was exciting and everyone enjoyed it.

Two teams were made up and a game of ball was played. The president, Mary Kalcic, the captain of one team, and secretary, Joseph Smole, the captain of the opposing team. Little excitement accompanied the opening of the game, but as usual, as the game progressed, there was more excitement. In the eighth inning the president's team was winning by five runs. In the first of the ninth, secretary's team was at the bat. Such a rally as his team showed, was never seen before. Seven runs were scored in this inning with secretary's team in the lead by two runs. The excitement was increasing to a high pitch. The president's team was very excited and wanted to win the game. The final test came, when there were two men on the base and two outs, and August Žele, who had shown up poorly at bating throughout the game, was at bat. Žele surprised both teams by hitting a home run and scoring the winning run. The final score was 15 to 14 in favor of the president's team. Another day was saved by the turning of luck.

Those not present at the outing, sure missed a wonderful time, as it was enjoyed by everyone. The next time we have an outing, we hope to have a much larger crowd than we had at our recent outing.

Publicity committee:
Mary Unetich,
Charles F. Kikel,
Adolph Perdan.

Indianapolis, Ind.

Društvo sv. Jožefa, št. 45 J. S. K. Jednote priredi 4. in 5. septembra velik piknik v korist društvene blagajne, na katerega so vabljeni vsi Slovenci in Slovenke iz naše in sosednih naselbin. Posebno se opozarja člane in članice našega društva, da se piknika udeleže; sklep društva je, da kdor se ne udeleži, plača en dolar v društveno blagajno.

Na zadnji seji je tudi naše društvo sklenilo podvzeti veliko agitacijo za pridobivanje novih članov in je sklenilo plačati stroške zdravniške preiskave za vse člane, ki pristopijo od 1. septembra, 1927 do 30. avgusta, 1928. Rojakom, ki še niso člani J. S. K. Jednote, se nudi lepa prilika, da pristopijo k našemu društvu, da bo isto štelo ob času konvencije vsaj 500 članov in članic. Društvo sv. Jožefa, št. 45, J. S. K. Jednote se že zdaj pripravlja na konvencijo, ki se ima vršiti v Indianapolisu prihodnje leto. Naselbina ima primeroma lepo dvorano in upam, da bodo delegati zadovoljni z njo, ko pridejo drugo leto na konvencijo.

Omenim naj še nesrečo, ki je zadela Flaisovo družino. Utonil je namreč starejši sin omenjene družine, sobrat Louis Flais. Fant se je v družbi več tovarišev šel kopat, a ker je bila voda hladna, ga je prijel krč in je utonil. Našli so ga še le drugi dan. Spadal je k društvu sv. Jožefa, št. 45 J. S. K. Jednote in k društvu sv. Alojzija, št. 52 K. S. K. Jednote. Obe društvi ste mu priredili lep pogreb, ki se je vršil dne 18. avgusta. Tako človek nikdar ne ve, kje ga čaka nesreča in to je opomin, da bi vsak pristopil k dobremu podpornemu društvu, dokler je čas .

Pozdrav vsem članom in članicam J. S. K. Jednote, posebno pa članstvu društva sv. Jožefa, št. 45 J. S. K. Jednote!

Frank Luzar,
tajnik društva št. 45, J.S.K.J.

Reading, Pa.

Članstvu društva sv. Jurija, št. 61 J. S. K. Jednote naznanjam tem potom, da je bilo na zadnji redni seji sklenjeno, da se priredi društveni piknik na dan 4. septembra. Ako bi bilo na omenjeni dan slabo vreme, vršil se bo piknik 5. septembra. Ta piknik se bo vršil na prostorih sobrata Petra Černiča na Ridgewood. Vabljeni so vsi člani, kakor tudi drugi rojaki iz mesta in okolice, da se piknika mnogoštevilno udeleže. Vsi člani in članice našega društva plačajo vstopnino po 25 centov, pa če se piknika udeležijo ali ne; nečlani so vstopnine prosti. Da bo postrežba prvovrstna, za to bo skrbel pripravljalni odbor. Torej, da se vidimo na pikniku v Ridgewoodu dne 4. septembra!

Pri tej priliki tudi obveščam članstvo, da se bodo v prihodnje vršile mesečne seje vsako drugo soboto v mesecu, zvečer ob sedmi uri, in sicer na vogalu Front in Elm St.

Z bratskim pozdravom
Anton Jaklič,
tajnik društva št. 61 J.S.K.J.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo tem potom, da nas je za vedno zapustila ljubljena soproga, oziroma mati in sestra

Ivana Žakelj, roj. Martinšek,

in sicer dne 16. julija, stara nekaj čez 48 let. Pokojnica je bila rojena v Gornjem vrhu pri Sv. Treh Kraljih, okraj Logatec. Zapušča tu žalujočega soproga, pet sinov in dve hčeri v starosti od 6 do 23 let. Bolehala je za rakom v glavi in mnogo pretrpela, kar vedo sosede in sosedje, ki so ji bili v veliko pomoč. Pokopana je bila na pokopališču sv. Barbare v Claridge, Pa. dne 18. julija 1927.

Iskreno se zahvaljujemo Mrs. Mary Klobučar in Ivani Salohar in drugim sosedom, ki so nam pomagali v teških urah, tako v bolezni pokojnice, kakor pozneje. Vence v zadnji pozdrav pokojnice so darovali: društvo sv. Mihaela, št. 40 J. S. K. J., brata John in Anton Martinšek, Joe Hren, Willie Santer, Alojzija Novak in še več drugih, katerih imen se ne spominjamo. Prav prisrčna hvala vsem! Sploh se najlepše zahvaljujemo vsem navedenim in nenavedenim, ki so pokojnico spremili na njeni zadnji poti ali nam na kateri koli način izkazali sočutje in pomoč.

Ti pa nepozabna soproga, mati in sestra, počivaj mirno v ameriški zemlji in blag Ti bodi spomin!

Žalujoči ostali: Martin Žakelj soprog; John, Rudolph, Martin, Anton in Joseph Žakelj sinovi; Ivana in Virginija hčerki; John Martinšek v Claridge in Anton Martinšek v Milwaukee, Wis. brata; Marijana Verbič, Logatec, Jugoslavija, sestra.

Claridge, Pa. 15. avgusta, 1927.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostnih src naznanjamo sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da je kruta smrt nenadoma posegla v našo družino in pretrgala nit življenja našemu nad vse ljubljenemu sinu, oziroma bratu

Rudolph-u Krese,

staremu šele 15 let. Dne 3. julija je zbolel in poklicani zdravnik je pronašel, da je potrebna takojšna operacija zadej na glavi in v ušesu. Drugi dan je bil odpeljan v bolnišnico in takoj operiran. Kmalu nato se je moral podvreči še drugi operaciji, kateri je sledilo zastrupljenje krvi in še plučnica. Tako je nadebudni mladenič zaspal za vedno dne 17. julija. Rojen je bil v Pittsburghu leta 1912 in je bil član mladinskega oddelka društva sv. Jožefa, št. 12 JSKJ. Pokojnik je bil priden in priljubljen fant, kar je pričala velika udeležba pri pogrebu. Pogreb se je vršil 20. julija na St. Mary's katoliško pokopališče v Sharpsburgu. Hvala Rev. Žagarju za mašo zadušnico in tolažilni govor ob odprtem grobu, kakor tudi Rev. Škurju za obiskovanje v bolnišnici in zadnja tolažila. Zahvaljujemo se sestram, ki so poskrbele, da je šolska mladina napravila špalir na domu pokojnika in pred cerkvijo. Hvala sošolkam in sošolcem, s katerimi je pokojnik 19. junija skupaj graduiral, ki so ga spremili na pokopališče. Hvala njegovim vrstnikom in sosedom kot nosilcem krste. Lepa hvala vsem za požrtvovalnost ob času njegove bolezni, posebno sosedam Mrs. C. Plantan, Mrs. M. Kotar, Mrs. Ferzop, Mrs. Smerdel in Mr. in Mrs. Negro. Hvala dalje bratrancu pokojnika Franku Krese, ki nam je pomagal ob času bolezni in smrti pokojnika vse potrebno urediti. Lepa hvala sorodnikom družine Lavrič, ki so nam pomagali in nas tolažili za časa bolezni in darovali lepih cvetlic. Prisrčna hvala sorodnikom iz Canonsburga, ki so se prišli posloviti od dragega pokojnika in ga spremili na pokopališče. Lepa hvala za cvetlice in spremstvo na zadnji poti Mr. in Mrs. Martin, Mr. in Mrs. Frank Midofer (bratoma matere pokojnega), Mrs. Oklešen, družini Ant. Laurič iz Canonsburga, Mr. in Mrs. Žefran iz Braddocka; dalje Mr. in Mrs. Anton Rozenberger, Mr. in Mrs. J. Rozenberger in Mr. August Rozenberger iz Ambridge, Mr. in Mrs. Coghe Hunter Saw & Machine Co Emp., Mrs. A. Rozenberger Mr .in Mrs. J. Jurgel, Mr. in Mrs. A. Penko in Mrs. F. Gorišek. Posebno lepa hvala Mrs C. Plantan in Mrs. Terzop, ki ste se potrudili in nabrali za cvetlice in vsem tistim, ki so darovali za cvetlice. Prisrčna hvala vsem, ki so dali na razpolago avtomobile in vozil. udeležence pogreba, posebno družinam: Frank Golob, F. Gorišek, Nick Jaketich, Frank Trempuš, F. Gašpar, M. Turk Harry Stiber, R. F. Roitz, L. F. Konpare Jr., V. Vouk, J. Bašel in Mr. Skerlong, Mr. Bobanovič in Mr. Marincel.

Končno še enkrat prisrčna hvala vsem, ki so nas obiskali in nas tolažili v grenkih urah, ki so se udeležili pogreba, ali nam izkazali usluge in sočutje na ta ali oni način.

Ti pa nepozabni Rudolph, počivaj sladko v zemlji ameriški, ki Te je rodila in v katere naročje si se tako kmalu povrnil.

V lepi naravi Tvoje življenje
Bilo je še kakor cvet,
Komaj si šele začel živeti,
Dosegel komaj petnajst let.

Pa že prestal si vse težave,
Vse trpljenje in skrbi.
Lepše naj Ti solnce sije,
Lepša zarja rumeni!

Žalujoči ostali: Rudolph in Mary Krese stariši; Lawrence brat; Mary, Elizabeth in Helen sestre.

Pittsburgh, Pa. 16. avgusta 1927.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

Sloveči čiropodist F. E. Hayden v mestu Dallas, Tex., prerokuje, da čez nekaj stoletij ljudje sploh ne bodo imeli več prstov na nogah. To je slabo; dobro pri tem pa je, da bodo s prsti izginila tudi kurja očesa in kurjeočesni specijalisti se bodo morali lotiti kakšnega drugega posla.

*

V Northhamptonu, Anglija, so v neki cerkvi z rudečim žametom zagrnili spodnji del klopi, odkoder so se prej bliskala kolena cerkvenih pevk. Pastor neče povedati, da-li se je to zgodilo z ozirom na prehlad in revmatizem kolen, ali zaradi dušnega zdravja moških vernikov.

*

Predsednika Collidgea so Sioux Indijanci v South Dakoti imenovali svojim častnim glavarjem in mu nadeli ime Orel-voditelj. Pri tisti priliki so ga tudi okrasili z vojno kapo, izdelano iz srnjakove kože in bogato okrašeno s koravdami in orlovim perjem. Pravijo, da ta kapa pri vsakem gibanju glave zvončklja, kar je gotovo primerno za Orlavodnika. Saj imajo tudi ovnivodniki zvonce . . .

*

Slaba vest za nas tobakarje prišla je iz države Massachusetts, namreč, da je toča uničila nad 1,200 akrov tobačnih nasadov. Zopet bomo prisiljeni pušiti zelje in repno in korenjevo cimo.

*

Californija je res zlata dežela, kajti tam celo jetniki jedo rozinovo potico in pijejo rakijo. Neki John Riley, ki je bil poslan v zapor za šest mesecev zaradi kršenja prohibistične postave, se še v ječi ni mogel otresti svoje pregrešne razvade. Iz svojih dnevnih porcij rozinovega kruha je izluščil rozine, košček droži mu je vtihotapil neki prijatelj, potrebno vodo pa je dobil v ječi, pa si je lepo skuhal "takratkega" za smeh in kratek čas. Zabavo so mu pokvarili nosovi jetniških paznikov in posledica tega je, da bo moral John služiti nekaj mesecev več ,kot prvotno določeno, pa črn kruh bo moral jesti, mesto rozinove potice.

A. J. T.

FRANK PODBEVŠEK

(Nadaljevanje iz 2. strani)

nimi ljudmi in da se ne sme zaupati vsakemu, ki govori naš jezik.

Še mnogo bolj neprevidno pa je menjavati čeke ljudem, katerih popolnoma dobro ne poznamo.

Rojaki naj spravijo ta list s sliko drznega ponarejevalca čekov. Upati je, da ostane slepar na varnem dolgo vrsto let, ni pa izključeno, da pride na prosto že po par letih in da se bo ponovno lotil starega posla.

Kralj jekla umrl.

V New Yorku je dne 15. avgusta umrl Elbert H. Garry, predsednik in ustanovitelj ene največjih korporacij na svetu, ki je znana pod imenom United States Steel Corporation. Rojen je bil na neki farmi blizu mesta Wheaton, Ill., 8. okt. 1846. Izprva je delal kot klerk v neki groceriji za $12 na teden, pozneje je postal sodnijski stenografer, potem odvetnik, nato sodnik in končno je prišel v vodstvo neke manjše jeklarske družbe. United States Steel Corporation je znana kot prva tisočmiljonska korporacija v tej deželi. — Denarni mogotovci na Wall Streetu so do zadnjega molčali o Garyjevi bolezni in se med tem pripravili, da preprečijo vsako finančno paniko, katero bi mogla prinesti vest o njegovi smrti.

IZ NAŠIH KRAJEV ONSTRAN MORJA

(Nadaljevanje iz 1. strani)

povprečnem znesku 120 Din, tako da mu ostane za preživljanje 580 Din. S to vsoto na mesec je nemogoče izhajati, zato je šel rudar k trgovcem na kredit po živila. Plačilna nezmožnost pa je vedno bolj naraščala in prisilila pridobitne kroge k usodepolnemu koraku. Posledica bo, da se bodo zatekli vsi rudarji v rudniški konsum in da se bodo odstotki onih ,ki so popolnoma odvisni od TPD, čezdalje bolj množili.

Postaji Lesce in Bled je prometno ministrstvo končno pravilno prekrstilo in se bo odslej železniška postaja v Lescah imenovala "Lesce-Bled," blejska pa "Bled-Jezero."

Kakor se javlja iz Slovenskih Konjic, se bo na vrtu tamkajšnjega umetnostnega vrtnarja Josipa Krejčija v bližnjih dneh prvič razcvela Agave americana kar je pač velika redkost za klimatične razmere v Sloveniji. Ta agava je stara nad 70 let. V šestih tednih je pognala 6 metrov visoko cvetno steblo. (V naših južnih državah, posebno v Arizoni in Californiji, niso cveteče agave nič nenavadnega — Op. ured.)

Dopoldne 26. julija je nenadoma izbruhnil požar pri posestniku Franu Bezjaku v Mezgovcih pri Ptuju, odkoder se je razširil na poslopja posestnikov Alojza Čuša in na kleti Frana Toplaka. Strašni požar se je posrečilo šele od 20. zvečer lokalizirati. Na kraj nesreče so prihitela štiri gasilna društva: domovska, moškanjska, ptujska in končno tudi še plačarovška ter se je požrtvovalnemu delu gasilcev zahvaliti, da ni ogenj upepelil cele vasi.

Škoda je ogromna in se ceni zaenkrat na okroglo 250.000 — 300.000 Din. Posestniku Bezjaku, ki je bil zavarovan le za 23.000 Din, ter je imel spravljene tudi že vse poljske pridelke, je zgorelo vse do tal. Rešiti se je dala samo živina. Alojziju Čušu je pogorelo gospodarsko poslopje in žitne kleti; zavarovan je bil baje za 20.000 Din; posestniku Toplaku sta zgorele 2 kleti, zavarovalna vsota ni znana.

Domačini pravijo, da je zažgal neki fant, ki ga pa niso poznali.

LISTNICA UREDNIŠTVA

K. F., Pittsburgh, Pa. —Hvala za poslano kartico. Sicer smo pa že prej vedeli, da Mr. Anton Zbašnik, glavni predsednik J. S. K. Jednote, kandidira v vašem mestu za aldermana. Ali ni fant za to? In pittsburški Slovenci tudi lahko pokažete svetu, da živite! Vsekakor, hvala za pozornost.

Premogarski baroni so trmasti.

Vic Donahey, governer države Ohio, je nedavno povabil na skupno konferenco operatorje polj mehkega premoga, kjer traja štrajk že od meseca aprila, zastopnike United Mine Workers in governerje prizadetih držav, z namenom, da bi se našlo nekak sporazum, potom katerega bi se štrajk končal. Povabilu governerja Donaheya so se odzvali distriktni uradniki U. M. W. A. s predsednikom Lewisom vred, dalje governerji držav Indiana, Illinois in Pennsylvania. Premogarski baroni pa so governerjevo povabilo kratkomalo odklonili in tako je upanje na skorajšno poravnanje premogarskega štrajka padlo v vodo.

L. N. TOLSTOJ

HADŽI-MURAT

Poslovenil Vladimir Levstik

(Nadaljevanje)

"Pravi da," je rekel tolmač.

"A vendar: kaj mu je bilo najbolj po godu?"

Hadži-Murat je nekaj odgovoril.

"Najbolj mu je ugajalo gledališče."

"In na plesu pri glavnem zapovedniku mu je bilo všeč?"

Hadži-Murat je mrko pogledal.

"Vsak narod ima svoje običaje. Pri nas se ženske ne oblačijo tako," je dejal, ozrši se na Marjo Dimitrijevno.

"Kaj, ni mu bilo po godu?"

"Naš pregovor pravi," je rekel tolmaču, "da je pes krmil išaka (osla) z mesom, išak pa njega s senom; oba sta ostala gladna." Nasmehnil se je. "Vsakemu narodu se zdi njegova šega dobra."

Tu se je razgovor ustavil. Nekateri oficirji so jeli piti čaj, drugi so se lotili zakuskov. Hadži-Murat je sprejel ponudeni mu kozarec čaja in ga postavil predse.

"Pa smetane?" je rekla Marja Dimitrijevna ponujaje. Peciva?"

Hadži-Murat je naklonil glavo.

"Tak kako," je dejal Butler, položivši mu roko na koleno. "Z bogom, kdaj se vidiva?"

"Zbogom, zbogom," je rekel Hadži-Murat po rusko, smehljaje se. "Kunak bulur. Močno kunak tvoj. Čas hajd, pojdi," je dejal in pokimal z glavo, kakor bi hotel pokazati, kam drži pot.

Na pragu sobe se je pojavil Eldar z nečim velikim, belim preko ramena in s sabljo v rokah. Hadži-Murat mu je namignil k sebi; Eldar je stopil s svojim dolgim korakom k Hadžiju-Muratu ter mu izročil bel plašč in sabljo. Hadži-Murat je vstal, vzel plašč, vrgel ga preko roke in ga podal Marji Dimitrijevni, rekoč tolmaču nekaj besed. Tolmač je dejal:

"Pravi: pohvalila si plašč, vzemi ga."

"Čemu to?" je rekla Marja Dimitrijevna in zardela.

"Treba je. Dam ga tako," je dejal Hadži-Murat.

"Nu, pa hvala," je rekla Marja Dimitrijevna in vzela plašč. "Daj vam Bog, da bi rešili sina," je dodala. "Ulan jakši (vrl junak)," je rekla; "povejte, da mu želim, naj bi rešil svoje ljudi."

Hadži-Murat je pogledal Marjo Dimitrijevno in odobravaje pokimal z glavo. Nato je vzel Eldarju sabljo in jo podal Ivanu Matvejeviču. Ivan Matvejevič je sprejel sabljo in rekel tolmaču:

"Reci mu, naj vzame mojega rjavca; drugega nimam, da bi se oddolžil."

Hadži-Murat si je mahnil z roko mimo obraza, češ da ne potrebuje ničesar in tudi ničesar ne vzame; nato je pokazal na gore in na svoje srce ter krenil k izhodu. Vsi so mu sledili. Oficirji, ki so ostali v sobah, so potegnili sabljo iz nožnice in ogledali njeno rezilo; spoznali so, da je prava "gurda" (starinska, dragocena vrsta rezil).

Butler je stopil h Hadžijem-Muratom na vnanje stopnice. Tedaj pa se je zgodilo nekaj, česar ni nihče pričakoval in kar bi moglo stati Hadžija-Murata glavo, da ni bilo njegove opreznosti in spretne odločnosti.

Prebivalci kumiškega aula Talja-Kaču, ki so visoko spoštovali Hadžija-Murata in često prihajali v trdnjavico, da bi vsaj videli slovečega naiba, so mu poslali tri dni pred odhodom sle, proseč ga, naj pride v petek v njihovo džamijo. Toda kumiški knezje, ki so živeli v Talja-Kaču, so mrzili Hadžija-Murata, ker so bili z njim v krvni osveti; ko se je raznesla vest o vabilu, so izjavili ljudstvu, da ne puste Hadžija-Murata v džamijo. Ljudstvo se je vznemirilo in prišlo je do spopada s kneževskimi pristaši. Rusko načelstvo je pomirilo gorce in sporočilo Hadžiju-Muratu, naj ne hodi v džamijo. Hadži-Murat ni šel in vsi so mislili, da je stvar s tem opravljena.

Toda baš v trenutku njegovega odhoda, ko je stopil na stopnice, in so stali konji že pripravljeni, je prijahal k hiši Ivana Matvejeviča kumiški knez Arslan-Kan, ki sta ga Butler in Ivan Matvejevič dobro poznala.

Ko je uzrl Hadžija-Murata, je izdrl samokres izza pasa in ga nameril nanj. Toda preden je utegnil Arslan-Kan sprožiti, se je vrgel Hadži-Murat vzlic svoji hromi nogi z mačjo urnostjo s stopnic in planil k Arslanu-Kanu. Arslan-Kan je ustrelil, a ni zadel. Hadži-Murat pa je skočil k njemu in zgrabil z eno roko njegovega konja za povodec, dočim je z drugo izdrl kinžal in kriknil nekaj po tatarsko.

Butler in Eldar sta oba hkratu planila k sovražnikoma in ju zgrabila za roke. Tudi Ivan Matvejevič je slišal strel in stopil iz hiše.

"Kaj ti je, Arslan, da počenjaš v moji hiši takšne grdobije?" je rekel, videč, kaj se godi. "To ni lepo, brat. Zunaj delajte kar vam drago, a pri meni se ne boste klali."

Arslan-Kan, majhen človeček s črnimi brki, je zlezel ves bled in tresoč se s konja, srdito pogledal Hadžija-Murata in odšel z Ivanom Matvejevičem v izbo. Hadži-Murat se je vrnil h konjem; težko je dihal in smehljal se je.

"Zakaj ga je hotel ubiti?" je vprašal Butler po tolmaču.

"Pravi, da je pri njih tak zakon," je prevel tolmač besede Hadžija-Murata. "Arslan-Kan mu dolguje osveto za kri — zato ga je hotel ubiti."

"A če ga dohiti na poti?" je vprašal Butler.

Hadži-Murat se je nasmehnil.

"I kaj — ako me ubije, je pač Alahova volja. Nu, zbogom," je rekel spet po rusko; držeč se konja za greben, je obletel z očmi vse, ki so ga spremljali, ter se prijazno spogledal z Marjo Dimitrijevno.

"Zbogom, matuška," je dejal, obračaje se k nji; "hvala!"

"Daj Bog, daj Bog, da bi osvobodil rodbino," je ponovila Marja Dimitrijevna.

Besed ni razumel, a razumel je njeno sočutje z njim; pokimal ji je z glavo.

"Glej, da ne pozabiš kunaka," je rekel Butler.

(Dalje prihodnjič)

Jaroslav Hašek:

Dobri vojak Švejk med svetovno vojno.

(Življenje in Svet).

(Nadaljevanje)

"Človek lahko trdi, da je sam Bog ali Devica Marija, papež ali angleški kralj, cesar ali sveti Venceslav — ne glede na to, da je bil slednji zmerom zvezan in nag v izolaciji. Med gojenci je bil človek, ki je vpil, da je nadškof, pa ni delal nič drugega kot žrl in še nekaj, z dovoljenjem, konča se takisto na 'P' — sicer pa, tega se tamkaj nihče ne sramuje. Neki blaznik se je izdajal za sv. Cirila in Metoda, da bi dobival dve porciji. Drugi gospod je trdil, da je v blagoslovljenem stanju in je vsakogar vabil h krstu. Veliko je ondi šahistov, politikov, ribičev in skavtov, zbirateljev znamk, fotografov in slikarjev.

"Eden izmed njih je bil zmerom v prisilnem jopiču, da ne bi mogel izračunati, kdaj bo konec sveta. Sestal sem se tudi z nekaterimi profesorji. Neki tak-le učenjak mi je bil venomer za petami in mi razlagal, da je bila v Krkonoših zibelka ciganov; neki drugi pa je trdil, da je v notranjosti zemeljske krogle še večja krogla kakor je zunaj.

"Vsak je lahko govoril, karkoli mu je slina prinesla na jezik — prav tako prosto je, kakor da bi bili ljudje v parlamentu. Včasi so si pripovedovali pravljice in se stepli, če se je zgodba o kaki princezinji preslabo končala. Najbolj je rohnel neki gospod, ki se je izdajal za šestnajsti del Ottovega leksikona in je vsakogar prosil, da naj ga odpre in poišče geslo 'kartonažna širljilka,' ker je sicer izgubljen. Pomiril se je stoprav tedaj, ko so mu nataknili prisilni jopič. V njem se je dobro počutil, češ, prav je, da ga dajo v knjigoveško stiskalo; prosil je le, naj mu narede moderno obrezo. Sploh se je ondi živelo kakor v paradižu. Lahko vpiješ, rohniš, poješ, pokaš, stokaš, pokaš, skačeš, moliš, staviš živ hrast, hodiš po štirih, poskakuješ na eni nogi, tekaš naokrog, pleseš ves božji dan ali pa plezaš po stenah. Nihče ne stopi k tebi, da bi te posvaril: 'Tega ne smete delati, gospod, to se nikakor ne spodobi, tega se sramujte, no, vi ste mi izobražen človek!' Res pa je, da so tamkaj tudi tihi norci. Tako je bil neki izobražen izmitelj, ki je neprestano brskal po nosu in samo enkrat na dan rekel: 'Pravkar sem izumil elektriko.' Pravim, hudo lepo je bilo tamkaj. Teh par dni, ki sem jih prebil v blaznici, štejem med najlepše trenutke svojega življenja."

In resnično: že sam sprejem, ki je čakal Švejka v blaznici, kamor so ga prepeljali na opazovanje, je prekosil njegove naleje. Najprej so ga do nagega slekli, potlej so mu dali nekak plašč in ga pod pazduho peljali v kopalnico, pri čemur ga je eden izmed strežnikov zabaval z neko anekdoto o židih. V kopalnici so mu pomogli v banjo s toplo vodo, ga skopali in postavili pod mrzel prš. To so storili trikrat zaporedoma, potlej pa so ga prijazno vprašali, ali mu ugaja. Švejk je odvrnil, da postopajo boljše nego v praškem kopališču pri Karlovem mostu, sploh pa se kaj rad koplje. "Če se ostrižete nohte in kocine, ne bo nič več manjkalo k moji popolni sreči," je rekel s prijetnim usmevom.

Tudi tej želji so ustregli. Ko so ga temeljito obrisali z gobo, so ga zavili v rjuho in odnesli v prvi oddelek naravnost v posteljo; tu so ga lepo pokrili in prosili, da bi zaspal.

Švejk še danes pripoveduje s posebno naslado o teh trenutkih: "Pomislite, da so me nesli, prav zares nesli kakor otroka; tako blaženo se nisem počutil že kdove koliko časa."

(Dalje prihodnjič)

NOVOPRISTOPILI ČLANI MLADINSKEGA ODDELKA ZA MESEC JULIJ

Dr. št. 1. Marian Osaben, 8946.

Dr. št. 2. Edward Miolich, 8909; Louis Likatz, 8910; Ludvig Mistick, 8911; Rose Zobetz, 8912.

Dr. št. 15. Lily Zupancich, 8914.

Dr. št. 16. Bernard Anzelc, 8915; Adeline Anzelc, 8916.

Dr. št. 33. Albert Previch, 8947; John Oberch, 8948; Joseph Oberch, 8949; Frances Oberch, 8950; Agnes Oberch, 8951; Josephine Oberch 8952; Ignac Oblak, 8953; Paul Oblak, 8954; Isabel Erzen, 8955; Venzel Demshar, 8956; Ludwig Demshar, 8957; Alice Demshar, 8958; Julie Sifrar, 8959; George Sifrar, 8960; Edward Roy Strehar, 8961; John Strehar, 8962; Helen Strehar, 8963; Dorothy Strehar, 8964; Chelmer Pivk, 8965; Florija Pivk, 8966; Mildred Pivk, 8967; Caroline Pivk, 8968; Vena Pivk, 8969; Rosie Pivk, 8970.

Dr. št. 36. Robert Stanley Turk, 8971; Frank Strazisar, 8972; Joseph Strazisar, 8973; Margareth Jancar, 8974; Frederick W. Pushnik, 8975; Erma G. Pushnik, 8976.

Dr. št. 40. Emma Hrovatich, 8977; John Hrovatich, 8978; Joseph Hrovatich, 8979.

Dr. št. 43. Mary F. Smith, 8936; Louis J. Smith, 8937.

Dr. št. 44. Josephine Platner, 8980; Frances Platner, 8981; Jennie Platner, 8982; Mary Platner, 8983.

Dr. št. 45. Henry Zugich, 8938; Joseph Golc, 8939.

Dr. št. 66. Frances Sukle, 8917; Joseph Sukle, 8918; Margaret Brenc, 8940.

Dr. št. 68. Antonija Jereb, 8919.

Dr. št. 81. Mathew Fajfar, 8984; Nick John Oberman, 8985.

Dr. št. 99. Albert Lah, 8941; Freda Lah, 8942.

Dr. št. 111. Filip Gris, 8943.

Dr. št. 114. Louis Markovich 8913.

Dr. št. 122. Joseph Lisac, 8944.

Dr. št. 136. Louisa G. Tauzelj, 8945.

Dr. št. 146. Olga Urbas, 8920.

Dr. št. 165. Emil Rupar, 8921; Anton Rupar, 8922; Joe Rupar, 8923; Frank Rupar, 8924.

Dr. št. 182. Josephine Golobic, 8925; Stephania Golobic, 8926; Vincent Golobic, 8927; Olga Golobic, 8928; Mary Golobic 8929; Frances Adlesich, 8930; George Adlesic, 8931; Lawrence Canjar, 8932; Wm. Cadonic, 8933; Angeline Cadonic, 8934.

Dr. št. 183. Adolf Baloh, 8935.

Joseph Pishler, glav. tajnik.

—o—

SKUPNO POTOVANJE

CUNARD LINIJA priredi skupno potovanje v stari kraj na svojem najhitrejšem parniku **Mauretaniji**, ko ista odpluje iz New Yorka 27. septembra t. l.

Potnike bo spremljal od New Yorka prav do Ljubljane in Zagreba jugoslovanski uradnik družbe ter bo skrbel za udobnosti potnikov.

Kakor običajno na skupnih potovanjih, bodo tudi ob tej priliki preskrbljene razne posebne ugodnosti.

Za vsa nadaljna pojasnila se obrnite na

Slovensko banko

ZAKRAJŠEK & ČEŠARK

455 West 42nd St.
NEW YORK, N. Y.

NEW-YORŠKO GROZDJE

Kakor vsako leto skozi zadnjih 7 let, bomo tudi letos razpošiljali newyorško grozdje, modro in belo, in sicer samo na debelo, na vagone. Ako vi sami ne rabite cel vagon grozdja, tedaj se združite z drugimi rojaki in naročilo bo mogoče. Odveč bi bilo povdarjanje, da daje N. Y. grozdje pijačo, ki našemu naravnemu okusu najbolj ugaja.

Letošnji pridelek tega grozdja bo znatno manjši od lanskega, toda kakovost grozdja bo nedvomno mnogo boljša.

Naše dolgoletne izkušnje v kupovanju in prodaji N. Y. grozdja nam omogočujejo, da moremo svojim odjemalcem vedno poslati najboljše grozdje, kar se ga dobi.

Ako si želite letošnjo jesen naročiti eno ali več kar najboljšega N. Y. grozdja, tedaj nam pišite takoj za pojasnila o cenah, pošiljanju, plačevanju itd. Pošljemo jih zastonj.

Jugoslav American Corp.
455 West 42nd St.
NEW YORK, N. Y.

THE CENTRAL CO.,
ELY, MINN.

Zaloga moških in deških oblek, srajc, cevljev, klobukov itd. V zalogi imamo tudi žensko blago, otroška obuvala in oblačila. Na izbero imamo ženskih svilnatih nogavic, katerih trpežnost jamčimo; v slučaju, da niste zadovoljni s trpežnostjo, vam povrnemo denar.

Rojaki, kupujte v trgovini Jugoslovanskega Narodnega Doma.

GLAS NARODA

NAJSTAREJŠI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI.

Je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donaša vsakdanje svetovne novosti, najboljša izvirna poročila iz stare domovine; mnogo šale in prevode romanov najboljših pisateljev.

Pošljite $1.00

in pričeli ga bomo pošiljati.

Vsa pisma naslovite na:

GLAS NARODA

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

SLUŽBO ŽELI

pri kakšni slovenski družini sprejeti Slovenka z enim šestletnim otrokom. Naslov: "Slovenka, 215 West Poplar St., Chisholm, Minn."

Imam na zalogi že nad 14 let

LUBASOVE HARMONIKE

vseh vrst in modelov, nemške, kranjske in chromatične; tri in štirivrstne, dvakrat, trikrat in štirikrat uglašene.

Imam na zalogi tudi kovčeke, glasove, nove gotove mehove in druge posamezne dele. Cene harmonikam sem znatno znižal.

Pišite po cenik na:

ALOIS SKULJ

323 Epsilon Pl., Brooklyn, NY.

Edini zastopnik in založnik LUBASOVIH HARMONIK v Združenih Državah

ZAHVALA

Naznjam Vam, da sem dobil harmoniko ob pravem času in sem zelo zadovoljen in hvaležen; jaz bom že poskrbel, da jih boste še več prodali, vsi so prav zadovoljni, tako da moram vedno igrati.

Joseph Besanich,
5916 Pilsen Ave. S. W.
Cleveland, O.

—

Naznanim, da sem prejel harmoniko in kovček in sem zelo zadovoljen; pripoznati moram, da nisem pričakoval tako fino in dobro ter lepo harmoniko; res je, da stanejo precej denarja, pa mi ni žal, imam vsaj fino in dobro harmoniko.

John Dobravec,
Box 74, Bracholm, W. Va.

MOŽKE in ženske krasne najnovejše ure, prstane, diamante, verižice in vso drugo zlatnino. Dalje prave glasne Victor gramofone, cena $17.50 do $1,000; prave slovenske Victor plošče in slovenske in v vseh drugih jezikih PIANO ROLE; zastave in regalije za društva. Pišite po brezplačni cenik, kar želite na vašega sobrata:

IVAN PAJK

24 Main St., Conemaugh, Pennsylvania.

5000 knjig za 5000 slovenskih družin.

ANGLEŠKO-SLOVENSKO BERILO

ENGLISH-SLOVENE READER

SESTAVIL DR. F. J. KERN.

Knjiga vsebuje začetne nauke o izgovorjavi angleških besed; vaje za učenje angleščine; berila in članke, pesmi ter kratek angleško-slovensko in slovensko-angleški slovar (4,000 besed).

NAD 50 SLIK

Knjiga je pripravna za učenje angleščine in slovenščine.

Kupite jo svojim otrokom.

Cena $3.00 s poštnino. Naroča se pri "Ameriški Domovini," 6117 St. Clair Ave. ali pri Dr. F. J. Kern, 6233 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Lepe tiskovine

za vaša društva, za trgovce, posameznike, za vsakovrstne prireditve dobite vse

po nizkih cenah

v prvi slovenski unijski tiskarni v Zjed. državah, dobite ob vsakem času nesljivo in

točno postrežbo

Se priporočam društvom, jakom, trgovcem za vse like. Prevzamemo najkot najmanjša dela.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

Čistimo, barvamo, popravi

NEW YORK Dry CLEANIN

I. SMUK, poslovodja
6220 ST. CLAIR AVE
Pennsylvania 2063.
Pridemo iskat in pripelje na dom!

PAUL KLUN

MUSIC STORE

5153 Butler St. **Pittsburgh, Pa.**

Edina slovenska trgovina v Pittsburghu s Columbia in Odeon ploščami v vseh jezikih, 10 inch 75c, 12 in $1.25; ako si naročite več kot 5 plošč, vam jih pošljemo poštnine prosto. Gramofoni od $15.00 do $300.00. Pišite po brezplačni cenik.

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar

4905 Butler Street, **Pittsburgh, Pa.**

Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, pobotnice vsake vrste, oporoke, vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko ali stari kraj. Pišite ali pridite osebno.

Največja in najstarejša slovenska zlatarska trgovina v Ameriki. Zlatarske predmete vseh vrst, gramofone, piane in radio vseh in izdelkov dobite pri nas.

FRANK ČERNE

6033 St. Clair Ave. in 930 E. 79th St., Cleveland, O.

RUDOLF PERDAN

SLOVENSKI JAVNI NOTAR

Naznanja rojakom te okolice, da izvršuje vse v notarsko stroko spadajoče posle.

933 E. 185th St. **Cleveland, Ohio.**

POZOR! KADILCI! POZOR!

Imamo pravi inportirani **Turški, Grški** in **Balkanski TOBAK** in vse druge k temu potrebne stvari po jako nizkih cenah. Cene funtu so sledeče:

Št. 1. $2.50, št. 2. $1.80, št. 3. $1.40, št. 4. $1.00, in to je brez poštnine.

Tudi izdelujemo cigarete, po naročilu z zaželjenimi monogrami. Za več pojasnila se obrnite na:

EASTERN CIGARETTE and TOBACCO CO.

504 Wylie Ave. Pittsburgh, Pa.

DENARNE POŠILJATVE IZ DENARNIH VLOG

Stranke, ki pošiljajo redno denar v domovino, si prihranijo čas in delo, ako imajo denarno vlogo pri nas. Mesto da bi morali kupiti za vsak nalog na pošti Money Order, nam enostavno naroče, da dvignemo denar za pošiljatev iz vloge. Knjižica ostane najbolje spravljena pri nas. Tako vtegnemo nalog prej dobiti in prej izplačati v starem kraju.

Denar je med tem pri nas varno shranjen in se obrestuje po 4%, obresti se pa prično računati s prvim vsakega meseca.

Frank Sakser State Bank,

82 CORTLANDT ST., **NEW YORK, N. Y.**